

La Nostra Comunitat

9

REVISTA DE LA NOSTRA UNITAT PASTORAL - Any 2010

Parròquies
Mare de Déu del Carme
Sant Joan Baptista
Sant Pere Apòstol

Grup de joves del Carme, amb la creu de la JMJ, a la portalada de l'església de Sant Joan. Aquesta Creu, de 3,8 m d'altura, havia estat lliurada als joves per Joan Pau II en la jornada de 1984 a Roma, després de culminar l'Any Sant de la Redempció. El Papa va encomanar als joves la tasca de portar-la pel món «com a símbol de l'amor de Jesús a la humanitat»

La creu de les JMJ en la nostra
Unitat Pastoral

50 + 1... Un nou impuls en el procés de formació de la fe

Amb molta intensitat vàrem viure l'any 2009 el cinquantenari de l'actual temple parroquial. Ja comptem cinquanta anys més ú. Aquella fita ens invitava a viure amb més intensitat una nova etapa parroquial, amb un esforç de vida interior i d'expansió evangèlica.

En aquest pòrtic de la nova revista de la nostra comunitat voldria remarcar aquest impuls que no ha de minvar sinó tot el contrari; necessita una nova vitalitat. En aquesta ruta ens hi ajuda el nou Pla de Pastoral que s'està coent a nivell diocesà: la iniciació cristiana. No es tracta solament de constatar si hem rebut els tres sagraments de la iniciació, el baptisme, la confirmació i l'eucaristia, sinó si ens mantenim en el procés de formació, que hauria de ser una formació permanent de la nostra fe. Aquesta formació no es redueix, tanmateix, a un desig de rebre coneixements o a rebre uns conceptes que hem d'aprendre, sinó que pretén assegurar un reforçament per a viure la vida com adults, la maduresa pròpia d'un cristià del nostre temps.

Els pastors de les parròquies, que són els qui vetllen perquè els seus feligresos siguin acompanyats i instruïts en el seu camí cristià, bé saben que la formació permanent de la fe és l'acció de la comunitat parroquial i de l'Església. Són conscients que han d'oferir la possibilitat de participar en grups de fe, de lectura creient de catequesis d'adults. Els qui han entrat en aquesta dinàmica agraeixen haver donat aquest pas a la necessària formació que els ha proporcionat molts elements nous per aprofundir la seva vida des de la perspectiva de la fe.

El Papa Joan Pau II ens deia que «una 'minoría d'edat cristiana i eclesial' no pot suportar les investides d'una societat creixentment secularitzada». La qual cosa ens recorda que hem d'optar per una 'majoría d'edat cristiana'.

Ens podrien ajudar a reflexionar les tres preguntes següents:

- 1.- ¿Dono importància a la formació permanent de la fe? ¿Quins fets ho demostren?*
- 2.- ¿Quins buits de formació experimento en aquest moment de la meua vida i és necessari solucionar?*
- 3.- La meua formació religiosa, ¿es queda al nivell de les idees o m'ajuda a trobar-me amb Crist i amb la comunitat i a «donar raó de la meua esperança» a les persones del meu entorn?*

Mn. Joan Mora, rector

BAPTISMES

Tot rememorant la Presentació de Jesús al Temple per Josep i Maria, els pares dels **nens i nenes batejats durant l'any 2009** a la nostra parròquia van ser presentats a la Mare de Déu. És la festa de la Candelera. Al caure en dimarts, aquesta celebració van poder viure-la els infants de la catequesi.

Al Carme hi va haver la sempre emotiva cerimònia dels **baptismes catecumenals la Nit de Pasqua**. Els vuit catecúmens adults, de Nigèria, Gambia, Guinea Bissau, Equador, Santo Domingo van rebre els tres sagraments de la iniciació cristiana. Posem a continuació els noms de tots els batejats a les tres parròquies.

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Alcaraz Cantos, Yeray
 Alejandro Arévalo Quinto, Diego
 Ales Zapater, Gabriel
 Altagracia Zalazar, Yajaira
 Amartei Llovet, Rebeca
 Anghelus, Laura
 Arce Rolo, Haizea
 Armendáriz Yugcha, Thalia Fernanda
 Armendáriz Yughcha, Noelia Estefanía
 Asawalam, Rachel Chinonye
 Badía Ionita, Joel
 Balde, Bubacar Bonifacio
 Barahona Seidi, Jordán Duvan
 Benedetti Jaureguiberrz, Shanaia Alice
 Bernal Jaramillo, Madelieen
 Bonilla Gonzáles, Alba Paola
 Bueria Barberà, Pau
 Camacho Barragán, Andrea
 Cárdenas Galarza, Richard Stuard
 Cárdenas Galarza, Drake Gerard
 Castro Palacio, Hannah Sofia
 Chelsey Ejemhenare, Ebhozele
 Cirera Bergua, Adrià

Crespo Pérez, Martina
 Dasca Dasca, Mario
 De La Torre González, Marta
 Delgado Caldero, Julen
 Diallo Llovet, Isumaila
 Diedhiou Moreno, Sofia
 Dumitrache Bidana, Alexandra María
 Ebhozele, Conrad Osamudiamen
 Enaçoiae, Marta
 Enaçoiae, Paula
 Español Cañamás, Anna
 Estruch Sáez, Biel
 Estupinán Castro, Nelson Hernán
 Forrolla Buetas, Ariadna
 Gamba Pérez, Joan
 Gherghel, Eric Álvaro
 Istoc Istoc, Paul Antonio
 Jaenes Navas, David
 Janclares Gutiérrez, Víctor Santiago
 Johana Quintero Rivero, Laura
 Lagua Coca, Meritxell
 Lowe, Nicolás Youmbi
 Massot Ponsoda, Blanca
 Massot Ponsoda, Miquel
 Melé Carrera, Jordi
 Mendoza Estrada, Miguel Angel Joan

Montaño Torres, Wilber
 Omo's, Praises Efosa
 Omo's, Julie Maria
 Omo's, Stanley Mustafa
 Pal, Ruben-Paul
 Perea Rosero, Brian Smith
 Prim Alves, Alicia Maria
 Quintana Ruiz, Izan
 Ramos Quer, Estrella
 Rey Bosch, Xavi
 Riascos Riascos, Juan Esteven
 Ruiz Fernández, Alba
 Sabogal Escobar, Luis Adrian
 Solana Bedoya, Karem
 Taru Iancu, Adrián
 Torales Bsittes, Florencia
 Torres Perlaza, Yilsí Nicol

Parròquia de Sant Joan Baptista

Aguilar Espinoza, Stivali Nayeli
 Alba Herrero, Ares
 Albir De Nova, Ariadma
 Arcos Cazador, Alejandro
 Aris Barrachina, Jan

Cabero Pachón, Alba
 Climent Turmo, Eloi
 Costa Romero, Minerva
 Estela Illa, Paula
 Fargues Burdallo, Roger
 Garcés Álvarez, Julia
 Gherghel, Denis-Marcelin
 Giraldo Ramírez, Gisela

Gómez Cardona, Samuel
 Alejandro
 Gort Vila, Gerard
 Iborra Bonet, Cristina
 Martín Rodríguez, Martina
 Mestre Reig, Joan
 Quintero Garcia, Juan Jacobo
 Ribal Herrera, Paola

Rosell Campanera, Erik
 Sáez Krasnova, Elsa Marilena
 Salazar Rodelo, Marta Natalia
 Salazar Rodelo, Anastasi
 Sánchez Ordoñez, Martí
 Serra Albana, Jordi
 Torres Romero, Noa
 Villota Bonilla, Jean Pierre

PRIMERES COMUNIONS

El mes de maig és un mes de joia. Després de l'alegria de la Pasqua del Senyor ve el moment de celebrar les **Primeres Comunions**. Enguany han estat 24 infants i tres adolescents els qui han obert el seu cor a Jesús, els dos darrers diumenges de maig.

Són dies de festa a la parròquia i a les famílies d'aquests infants, que s'han preparat durant dos cursos rebent formació a la catequesi. Tant de bo que tots siguin constants en anar a la Missa del diumenge per continuar sent amics de Jesús, escoltant la seva Paraula i rebent el seu Cos en l'Eucaristia.

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Arroyos Sorando, Gonzalo
 Gasol Abomo, Froilán
 Kwasnica, Yamila Ayelen
 Lozano Martín, Andrea
 Martínez Sanjuán, Diego
 Piedrahita Moscoso, Allison Nicole
 Valios Corporán, Sonia
 Andrade Lozano, Fabián
 Gutiérrez Chambi, Jhonatan

Moreno Victoria, Kevin
 Mosquera Torres, José Fernando
 Montaña Torres, Wilber
 Perea Rosero, Ana Maria
 Perea Rosero, Geraldine
 Torres Perlas, Ylisi Nicol
 Torres Riasco, Jessica Pamela
 Almazán, Raquel
 Barbo di Siqueira, Gonçallo
 Ferreira, Jazmín del Rosario
 Ferreira, Zacarías Alejandro
 Giménez Serrano, Nieves Georgina

Jaenes Navas, Jesús
 Juárez Rubia, Desirée
 Mobngua Mandje, Joana Belén
 Rodón Flores, Xenia
 Rodríguez Hernández, Alison Tatiana
 Sánchez Maliba, Eladi
 Sangrà Aragonés, Albert

Parròquia de Sant Joan Baptista

Santiago Roig, Vivian

CONFIRMACIONS

El 8 d'abril la parròquia va acollir amb molta joia la **confirmació de 22 joves**, alguns dels quals hi estan vinculats molt estretament des del seu baptisme i, més especialment, des de la preparació per a la primera comunió. Altres formen part del grup de joves de la parròquia. El senyor Bisbe també va confirmar en la fe de Crist un grup d'alumnes del col·legi de la Sagrada Família; d'altres eren adults. Tots eren conscients que celebraven un gran esdeveniment: la vinguda de l'Esperit Sant damunt d'ells, que els dona la força per viure sempre com a cristians enmig del món.

Vuit nigerians de parla anglesa el passat 24 d'octubre van rebre el sagrament del baptisme de mans del nostre Bisbe, Monsenyor Joan Piris. La cerimònia es va caracteritzar pel to distès i proper del senyor Bisbe i l'alegria amb què han viscut aquesta fita tan important en les seves vides els vuit neòfits, així com la vistositat dels vestits típics del seu país amb què anaven abillats.

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Abad Bolaños, Oriol
 Abadias Cortada, Francisco Javier
 Altagracia Zalazar, Yajaira
 Angue Micó Mikué, Isabel
 Arca Boulanger, Àngela
 Balde, Bubacar Bonifacio
 Borraz Trepat, Denise
 Clemente Gómez, Pau
 Emeke Ibude, Emmanuel
 España Taboada, Anabel
 Estupiñán Castro, Nelson Hernán

Garcíaa Reina, Fabián Andrés
 Gil Bolívar, Alex
 Gonzales Custodio, Vanessa
 Limpas Céspedes, Vivian
 López Tugues, Mercé
 Lorenzo Jerez, Gloria
 Lowe, Nicolás Youmbi
 Miko, Jesús Ebang
 Mora Boada, Jordi
 Mueobonam Nwosu, Peter

Mustafa Omos, Stanley Joan
 Nkechi Omos, Maureen
 Omos, Julie Maria
 Orellana Lorenzo, Carla Jessica
 Ponsoda Aguilera, Eduard
 Saavedra Hernández, Victoria Maria
 Sánchez, Gregorio Ernesto
 Sánchez Camacho, Carlos
 Solano Gutiérrez, Cristian Ivan
 Vall Lanaspá, Natalia
 Zabala Flores, Leonil

BODES

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Vidal Malagarriga, Jordi	amb	Pedrés Vidal, Adrianna
Coplin Peguero, José Julio	amb	Gonzales Báez, Patricia
Notario Gallego, Sebastián	amb	Aparicio Granero, María Jesús
Fort Palau, Enric	amb	Vidal Marsol, Cristina
Serna Oliveros, Hugo Román	amb	Carbonell Solano, Yomaira Sofia

Fontanet Jaria, Manel	amb	Paysan Esteve, Alexandra
Estupiñán Castro, Nelson Hernán	amb	Martín Reina, Eva
Perez Carbelo, Oscar	amb	Batlle Rozales, Sonia
Palau Codinach, Francisco	amb	Soldevila Miró, Silvia
Do Nascimento, Janilson	amb	Braviz Rodríguez, Lorena
Capdevila Ribes, Lluís	amb	Ledezma Gonzáles, Diana Lorena
Abotsi, Koffi Jean	amb	Sánchez García, Sara Lucia
Garcia Reina, Fabián Andes	amb	Cardona Cataño, Claudia
Coca Melgar, José Miguel	amb	Ledezma Villarroell, Vanessa
Nevado Pérez, Antonio	amb	Marín Riera, Luz Marina
Raya Gonzales, Rafael	amb	Monclús Vila, Nuria
Bedoya Gómez, Jeyson Andres	amb	El Maghouza Sánchez, Jadjia
Bravo Jaenes, José María	amb	Pérez Ramal, Natalia
Niña Gomis, José María	amb	Fabián Salazar, Ana
Mendoza Somarriba, Geralt Antonio	amb	Estrada Zapater, Zobeyda del Socorro
Rodríguez Pichardo, Juan José	amb	Gomes Díaz, Isabel Cristina
Arroyo Rojas, Freddy	amb	Marmol Carrión, Alicia
Martínez Rodríguez, Guillermo Antonio	amb	Segura Pineda, Addia
Francisco Pérez, Marino	amb	Rosa Paulino, Jesusita
Igbinedion, Lawson Nosa	amb	Eunice, AghaYerinmwire

Parròquia de Sant Joan Baptista

Xavier Ardiaca López	amb	Maria Teresa Pineda Grau
Vidal Malagarriga, Jordi Domingo	amb	Pedrós Vidal, Adrianna
Fort Palau, Enric	amb	Vidal Marsol, Cristina
Figuera Tomás, Miquel Ramon	amb	Cazorla Pérez, Eva
Romero Sánchez, Raúl	amb	Casasus Chorques, Cristina Ester
Sánchez Soler, Sebastián	amb	Peinado Rodríguez, Laura
Mora Boada, Jordi	amb	López Tugues, Mercè
García Parrot, Gerard	amb	Sánchez Yeguas, Myriam
Jiménez Martin, Miguel Angel	amb	Vila Castillo, Mónica
Llovet Ros, Xavier	amb	Vidal Riart, Eva
Polina Roca, Albert	amb	Justicia Rodríguez, Eva
López Sánchez, Angel	amb	Lozano Mir, Esther
Garzo Manrique, Francisco Jesús	amb	García Hurtado, Gladys
Gracia Latre, Miguel Ángel	amb	Jurado Suñer, Raquel
Pico Costa, Josep Maria	amb	Macià Paquico, Meritxell
BrocaL Gómez, Josep Xavier	amb	Teixidó Bernet, Rosa Maria
Conde Barjola, David	amb	Petit Cerezo, Gemma
Escolà Ribes, Jonatan	amb	Gamero Díaz, María del Mar
Rodríguez Magrí, Enrique Alberto	amb	Farré Roure, Raquel
Espílez Urbón, Oscar José	amb	Jiménez Ruiz, Patricia
Jiménez Sánchez, David	amb	Roselló Pérez, Sandra
Sánchez Camacho, Carlos	amb	Rodríguez Mereles, Liliana Mabel
Lorente Román, Miguel Angel	amb	Bravo Andres, Raquel
Somas Gil, Francisco	amb	Sánchez Llovet, Berta
Iborra Módol, Marc	amb	Bonet Descarrega, Montserrat

Mateo Santos, Eduardo	amb	Benítez Iglesias, Leticia
Galindo Solé, Alexandre	amb	Pascual Díaz, Mónica

Parròquia de Sant Pere Apostol

Fortuño Vives, Ernesto	amb	Lana Oliveira, Janaina Carolina
Curcó Pestaña, Ignacio	amb	Pérez Puyo, María Teresa
Quintillá Quintillá, Javier	amb	Solanes Galofre, María Victoria

NOCES D'OR

L'Església recorda la Sagrada Família de Natzaret i la proposa com a model a les famílies cristianes el primer diumenge després de Nadal. El calendari d'enguany ha fet coincidir aquesta festa amb Sant Esteve, l'endemà de Nadal.

A la parròquia aquesta festivitat és una ocasió de retrobament i de celebració compartida amb els matrimonis que al llarg de l'any han celebrat les seves noces de plata o d'or. Aquest dia renoven les seves promeses matrimonials. La seva fidelitat és un exemple i un motiu de joia per a tota la comunitat. Moltes felicitats i per molts anys!

García García, Máximo A.	amb	Canales Solana, M ^a Josefa
Casanovas Alcoberro, Marcel	amb	Masip Torruella, Roser
Gracia Martínez, Enric	amb	Pérez Alarcón, Paquita
Baiget Casals, Dionisio	amb	Piqué Hervera, Regina
Casas Caselles, Rosendo	amb	Rius Montañola, Carmen

Els següents, també ho han celebrat d'una manera familiar:

Guillaumet Oriol, Anastasi	amb	Lausin Cubero, Irlinda
Villanueva Molta, Adolfo	amb	Salla Lofita, Rosa
Camarasa Comes, Josep	amb	Guitart Mas, Angelina
Castillo Figueras, Juan	amb	Solé Maymir, Mercedes

NOCES D'ARGENT

Rubiella Janis, Carlos amb Mata Ballarin, Eva
Mora Justo, Rogelio amb Josefina Bea Soldevila

DEFUNCIONS

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Abizanda Figuerola, Enrique Manuel
Álvarez Ramos, Rosaura
Andreu Semente, María Josefa
Argany Satorra, Maria del Carme
Armengol Grau, Ramona
Badía Melé, Teresa
Banzo Andreu, Armando
Borrós Ysac, Miquel
Cantos Lara, Segundo
Cardiel Laplana, Manuela
Carré Lladó, Maria
Castelló Burgués, Jaime
Catalá Seuma, Jose
Cebrià Clua, José
Concepción, Tolo Verdeny
Cuadrat Farré, Roser María
Cudjoe, Ernest
Curcó Claverol, Casilda
Domènech Alcobé, Teresa
Dominguez Pons, Jorge Jaime
Edu Beka, Antonio Gustavo
Enrich Roure, Pilar
Falcó Solsona, Maria
Freixes Flix, Josefa
García del Busto Zalduendo, María del Carme
García Téllez, Mercedes
Giles Saavedra, Agustina

Holgado Rojas, Juan
Volta Gili, Juan,
Latorre Millán, Pilar
Lendinez Muñoz, José
Lorenzo Páramo, Trinidad
Marqués Puigpinos, Roser
Masero Triano, María
Mazarías Murillo, Oriol
Melé Arios, Juan
Mortes Solans, Natividad
Mostany Novell, Mercedes
Moya Ortega, Dolores
Pelegrín Pérez, Dolores
Peña Ortega, Fernando
Pifarré Barqué, José
Pons Macià, Carmen
Prat Vergé, Emilio
Vilaltella Roure, Ramon,
Reimat Montull, Emilio
Rico Castro, Benito
Roch Dalmau, Alfonso
Ruiz Recio, Matilde Josefa
Sabaté Balcells, Josefa
Sabaté Muro, Pablo
Safont Montané, Buenaventura
Salazar Sauret, Josefa
Sanahuja Salafranca, Julia
Sánchez Abellanas, Maria Josefa
Sarto Val, José

Siurana Latorre, Ventura
Soler López, Andrés
Tiell Castro, Ramona
Torremorell Puñet, Dolores
Vidal Riera, Nuria
Vilaginés Ribó, Maria
Vilaltell Roure, Ramon
Villabona Velillas, Antonia

Parròquia de Sant Joan Baptista

Ardevol Masip, Pilar
Barrull Flix, Jaume
Ferrando Armengol, Àngeles
Jené Egea, Santiago
Penella Blanch, Manuel
Torres Graell, Maria Carmen

Parròquia de Sant Pere Apòstol

Alcobé Curiá, Pablo Domingo
Bellmunt Saura, Concepción
Franci Montull, Juan
Miravete Escuer, Daniel
Piñol Fort, Joaquín Jose
Vilella Florensa, Francisca

Comptes Parròquia Mare de Déu del Carme

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	4.490,00
Quotes col·laboradors	7.300,00
Col·lectes dominicals	16.350,25
Donatius ordinaris i busties	13.891,15
Donatius per obres extraordinàries	7.565,00
Col·lectes especials a entregar	8.144,00
Subvencions teatre	4.100,00
Novena Mare de Déu del Carme	1.734,50
Donatius para Càritas	5.200,00
Interessos bancaris	13,69
TOTAL INGRESSOS	68.788,59
DESPESES:	
Articles per culte i combustible	13.213,80
Reparacions i conservació	532,54
Obres extraordinàries	12.688,49
Comunicació, telèfon, material oficina	4.600,60
Aigua, gas i electricitat	6.830,83
Primes assegurances	504,89
Activitats pastorals, teatre	9.300,12
Activitats assistencials-CARITAS	5.050,00
Aportació Bisbat	11.197,06
Taxes Ajuntament	366,27
Despeses bancàries	227,61
Col·lectes especials entregades	8.144,00
TOTAL DESPESES	72.656,21
Superàvit o dèficit a 31 de desembre	-3.867,62
Existències a 31 de desembre any anterior	70.594,63
Existències a 31 de desembre	66.727,01

COL·LECTES ESPECIALS

<i>Santa Infància</i>	447.50
<i>Mans Unides</i>	484.50
<i>Seminari</i>	576.50
<i>Terra Santa</i>	154.00
<i>Caritas</i>	289.00
<i>Domund</i>	1266.50
<i>Germanor</i>	2888.50
<i>Haití</i>	1370.50
<i>Pakistan</i>	667.50
TOTAL	8.144.00

Comptes Parròquia Sant Joan

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	1.040
Quotes col·laboradors	1.150
Col·lectes i donatius ordinaris	4.830
Donatius per obres extraordinàries	11.500
Col·lectes especials a entregar	1.498
TOTAL INGRESSOS	20.018
DESPESES:	
Articles per culte i combustible	6.008
Reparacions i conservació	1.009
Reparació teulada, millora calefacció	6.430
Comunicació i telèfon	1.138
Aigua gas i electricitat	1.617
Activitats parroquials	1.014
Aportació Bisbat	2.763
Taxes Ajuntament	258
Despeses bancàries	119
Col·lectes especials entregades	1.498
TOTAL DESPESES	21.852
Existències a 31 de desembre any anterior	12.247
Existències a 31 de desembre	10.412

COL·LECTES ESPECIALS

<i>Santa Infància</i>	101.00
<i>Mans Unides</i>	155.00
<i>Seminari</i>	252.50
<i>Terra Santa</i>	100.00
<i>Caritas</i>	112.00
<i>Domund</i>	215.00
<i>Germanor</i>	200.00
<i>Haití</i>	242.00
<i>Pakistan</i>	120.50
TOTAL	1.498.00

Comptes Parròquia Sant Pere

INGRESSOS:	Euros	TOTAL DESPESES	
Per serveis parroquials	839	Superàvit o dèficit a 31 de desembre	-10.233
Quotes col·laboradors	1.883	Existències a 31 de desembre any anterior	10.357
Col·lectes i donatius ordinaris	4.133	Existències a 31 de desembre	123
Donatius per obres extraordinàries	8.783		
Col·lectes especials a entregar	3.751		
Interessos bancaris	94		
Prèstec particular	6.000		
TOTAL INGRESSOS	25.484		
		COL·LECTES ESPECIALS	
DESPESES:		<i>Santa Infància</i>	410.00
Articles per culte i combustible	3.378	<i>Mans Unides</i>	558.00
Reparacions i conservació	2.233	<i>Seminari</i>	240.00
Obres extraordinàries	17.058	<i>Terra Santa</i>	85.00
Comunicació i telefon	298	<i>Caritas</i>	235.00
Aigua gas i electricitat	4.422	<i>Domund</i>	800.00
Activitats parroquials	975	<i>Germanor</i>	640.00
Aportació Bisbat	3.223	<i>Haití</i>	648.00
Taxes Ajuntament	258	<i>Pakistan</i>	135.00
Despeses bancàries	120	TOTAL	3.751.00
Col·lectes especials entregades	3.751		

INVENTARI DE LES PARRÒQUIES

Des del bisbat s'ha encomanat la realització de l'inventari de les obres d'art, de la indumentària i dels objectes sagrats o de culte. L'aixovar litúrgic del Carme es va fer en temps de la Sra. Pepita Isanta amb l'equip corresponent, que encara continua col·laborant el rober amb noves incorporacions.

La parròquia és una gran família que viu amb emoció els esdeveniments importants en la vida dels seus feligresos. Quan es tracta de la mort, es el trànsit de la vida al món a la vida amb Déu, l'emoció s'intensifica pel dolor, especialment quan es tracta de persones que han deixat una forta empremta en les nostres comunitats. Amb l'esperança del retrobament en la pau definitiva, els recordem amb tot l'afecte.

Mn. Josep Anton Brugulat, († 03.07.10)

Rector de la Parròquia del Carme des de 1982 fins 1995

Mn. Josep Antoni Brugulat a Lleida el dia 8 d'octubre de 1924. Va ser rector de la parròquia del Carme des del 29 de juliol de 1982 fins el 25 de juliol de 1995. En jubilar-se va ser Adscrit a la Parròquia de sant Llorenç, propera a la Casa Sacerdotal on continua residint.

Com a rector del Carme va promoure la participació dels laics en responsabilitats parroquials, constituint el Consell Social de la Parròquia el 30 de març de 1992. Va donar impuls al Consell parroquial d'Economia, tal com demanava el nou Codi de Dret Canònic (1983) a totes les parròquies.

Bon coneixedor de la música, i entusiasta del cant a l'Església, promocionà molt aquest aspecte

tan important en les celebracions. Conreà també la visita als malalts, personalment i a través d'un grup de persones que l'ajudaven. Va fer repintar el temple.

Un accident a la Rambla de Ferran fou causa que es veïés un xic minvada l'activitat de Mossèn Brugulat per impossibilitat; és per això que lliurement va demanar al Sr. Bisbe, el Dr. Malla que pensés en rellevar-lo del càrrec.

Des d'aleshores va viure molt delicat de salut a la Casa Sacerdotal. El dia 3 de juliol a la 1 del migdia ha lliurat la seva ànima al Senyor a l'edat de 86 anys.

La Catedral va acollir la cerimònia del seu enterrament i el

de Mossèn Martí Martí Sabaté, que va morir el mateix dia.

La parròquia del Carme tot recordant amb afecte els anys en què la va servir com a rector, va celebrar un funeral per la seva ànima el diumenge 11 de juliol.

Maria del Carme Torres ja reposa en la Pau del Senyor († 09.02.10)

Tres mesos després de la mort del seu espòs Romà Sol, Carme Torres va deixar aquesta vida el dia 9 de febrer als 78 anys d'edat, després d'una llarga malaltia que havia anat minvant les seves forces. Va viure aquest darrer tram de la seva vida amb molta pau i serenor, amb l'alegria de poder acceptar i compartir amb el seu espòs Romà les limitacions de l'edat i la malaltia.

La Missa exequial va tenir lloc a l'església de Sant Joan. Va estar presidida per Mn Ramon Prat,

Vicari general, i concelebrada per Mn. Joan, rector, i altres sacerdots. El seu enterrament fou una manifestació de dol ciutadà en reconeixement de la intensa i prolífica activitat de la Carme com a historiadora i en l'exercici de les seves responsabilitats polítiques al servei de la Generalitat de Catalunya. Però encara més, el seu amor a l'Església i a Lleida, que va compartir amb el seu espòs. Ara la Carme s'haurà retrobat amb Romà i novament junts reposen en la Pau del Senyor.

Jaume Castelló († 20.01.2010)

Recordant Jaume Castelló Burgués

Guardies del teu amor per Jesús i la seva Mare.

També per la seva Església i tots el que en formem part.

Sempre estaves necessitat del Pa de Vida, comunió diària, si no podies a la parròquia en alguna altra església.

La pregària era una constant en la teva vida.

El manament de l'amor va ser la teva bandera.

Gran lector de lectures espirituals.

Vas ser pacífic i pacificador.

Bon germà de tots.

Has estat persona, més que callada, estalviadora de xerrameca, parlaves si tenies quelcom d'important a dir pels altres.

Mai et vaig sentir queixar-te de res ni criticar ningú, tampoc vas ser donat a xafarderies de cap tipus.

Vas col·laborar abastament a la *Delegació de Missions*.

Entre d'altres activitats parroquials,

que recordi, vas participar en:

- * *L'animació missionera a la parròquia.*
- * *Càritas parroquial.*
- * *El Grup de Bíblia i Pregària.*
- * *El grup de Catequesi d'adults.*
- * *En el Consell parroquial pastoral.*

I qualsevol col·laboració que et demanessin a la parròquia era ben rebuda per tu.

Al meu parer i crec que de tots els que t'hem tingut a vora nostre Jaume Castelló has estat un Servent de Déu.

Gràcies per haver estat en les nostres vides.

Jordi Pifarré i Amenós

Extracte del text llegit en el seu comiat a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, 20 de gener de 2010.

Jaume Barrull († 21.6.2010)

Recordatori de Jaume Barrull Flix

Lleida, 1919-2010
Morí fill de l'Església

Amics meus, si hagués de deixar-vos aquesta nit i em preguntéssiu què és allò que més m'ha commogut d'aquest món, us diria: *el pas de Déu entre el cors dels homes*. Tot es difon en l'amor i és ben cer que serem jutjats en l'amor. Però ens queda una esperança certa: Serem jutjats per l'Amor. Qui ens jutjarà serà l'Amor. **Julien Green**

El meu pare ha tingut, com molts de vostès saben, una intensa activitat pública, que al meu entendre va girar al voltant de quatre grans eixos.

En primer lloc i sobretot, va ser fill de l'Església.

El pare era un apassionat de l'escola. Sempre va estar molt orgullós dels mestres i de les mestres amb qui va fer

equip, dels pares i mares que es comprometien amb l'escola, perquè sempre va pensar que l'escola era una comunitat educativa.

El pare va ser un pioner en la defensa dels drets dels discapacitats, sobretot dels discapacitats psíquics, que l'estat assumís la seva responsabilitat en aquest camp. I, potser sobretot, la defensa del dret a viure plenament la diferència.

El pare, finalment, va ser fidel al país. Sobretot a la llengua i la cultura.

Jaume Barrull i Pelegrí

Extracte de les paraules pronunciades al funeral pel seu pare celebrat a l'església de Sant Joan.

Emilio Reimat († 21.08.10)

La missa funeral per l'ànima d'Emilio Reimat Montull va ésser una celebració cristiana pel do de la seva vida. Així ho va expressar en una homilia molt sentida Mossèn Joan Ramon Ezquerria, que presidí aquesta celebració juntament amb tretze sacerdots, entre ells Mn. Josep Anton Jové, Vicari Episcopal de Pastoral, i un diaca.

L'església del Carme estava plena a vessar de familiars, amics i feligresos que van voler acompanyar aquest Gran Home d'Església i de la cultura i la societat de Lleida.

Al final de la celebració Enric Castells, president de l'Agrupació de Teatre TOAR, s'adreçà als assistents fent una ressenya biogràfica molt emotiva del finat.

D'ell va subratllar la seva gran humanitat i l'interès i dedicació pel teatre, com a director de TOAR que va reorientar la seva activitat. També va recordar amb agraïment el llegat d'obres teatrals que els havia deixat.

El seu fill Emilio Reimat Burgués feu una semblança del seu pare, destacant-ne el domini de la raó en la seva activitat professional i cultural, i la seva timidesa.

Finalment va intervenir Mn. Josep Anton Jové, Vicari de pastoral, en representació del senyor Bisbe, valorant i agraint la gran aportació d'Emilio Reimat Montull a l'Església.

Després de la celebració del funeral, el cos d'Emilio Reimat, que havia estat traslladat des de Santander on havia mort dissabte passat, va rebre sepultura al Cementiri de Lleida.

La Parròquia del Carme agraeix tot el que ha fet per l'Església.

Manel Bono († 05.08.10)

Un altre amic que se'n n'ha anat

El Manel Bono, un lleidatà de cap a peus, que donava gust de estar al seu costat en les diferents parcel·les de la vida en les que

hem pogut compartir, o bé ell ha participat activament.

Meravellós organista tant a l'estimada Parròquia del Carme, com a Sant Jaume o a la pròpia Catedral entre altres llocs, component incansable de les activitats que es programaven a l'estimada Parròquia del Carme, al grup teatral ATC, al TOAR, membre del Petit Cor de la Catedral amb el bo de Mossèn Joaquim Mesalles, en la seva participació com a membre dels Armats dels Dolors durant moltíssims anys, actor, rapsode, i persona donada sempre als seus amics.

Et puc garantir Manel que et recordaré a les representacions que tots els anys hem fet de Els Pastorets de Lluís Millà interpretant sempre el paper de «Yago».

Manel, ens deixes de debò un gran buit, a tots els que mai haguéssim pensat que un trist accident et segues la teva meravellosa vida. Gràcies per tot els que has aportat en el teu pas per la terra; la teva música, les teves recitacions, la teva participació al teatre i en la vida social de Lleida i el teu esperit cristià.

Cosme García i Mir

MIQUEL BORRÓS († 18.10.10)

A REVEURE, MIQUEL

La cerimònia de funeral per l'ànima de Miquel Borrós va estar presidida per Mn. Joan Mora, rector de la Unitat Pastoral i concelebrada per Mn. Joan Ramon Ezquerria, Mn. Jordi Pardell, Mn. Norbert Estariol, Mn. Robert Louan, i els diaques Genis Sánchez, ofm, Santiago Mataix i Lucas Francisco Evung. També hi eren presents Mn. Adrián Burca i el P. Daniel Simón, sacerdots romanesos. Mn. Joan Carles Mandje, sacerdot també molt vinculat a les nostres parròquies, amb molta pena no hi ha pogut participar per trobar-se a València seguint els seus estudis eclesíastsics.

L'església del Carme era curulla fins a vessar de familiars, amics i feligresos de les tres par-

ròquies. Tota la celebració estigué amarada dels bons sentiments que Miquel Borrós ha despertat sempre entre tots els qui l'hem conegut, i de l'admiració que ha suscitat la seva dedicació competent, generosa fins a l'extrem, plena de bonhomia i senzillesa revestides d'una alegria que s'encomanava fàcilment.

Amb *L'hora dels adéus* ens acomiadarem tots del nostre bon amic Miquel Borrós, confiant en retrobar-nos al cel: **«No és un adéu per sempre, tan sols l'adéu per un instant... El nostre comiat diu A REVEURE SI A DÉU PLAU!»**

En nom de tots els feligresos de les parròquies de la Unitat Pastoral volem agrair tot el que el nostre estimat Miquel ha fet, durant més de 10 anys, al servei

de l'Església. Ha estat, per als mossens i per a tots els que l'han tractat, un exemple constant d'esperit de servei, de fidelitat en el treball, de tracte amable i bon humor..., virtuts aquestes que sorgien espontàniament d'una font: la fe i la pregària que amava la seva vida, la participació diària en l'Eucaristia, i les bones amistats que sempre l'han envoltat i que ha sabut cultivar.

A reveure!

GENER

Festa de Reis

Cada any els Reis d'Orient arriben puntualment a la parròquia del Carme, carregats d'il·lusió i de regals per a tots els nens i nenes.

Un cop van rebre els jocs, Mn. Joan va convidar al col·lectiu gitano a un tortell que ens havia fet arribar el senyor Bisbe.

Jornada de l'immigrant

La Jornada de l'immigrant tingué lloc a Lleida el diumenge 17 de gener. La primera part de la celebració va consistir en una eucaristia a l'església de la Mare de Déu del Carme presidida pel senyor Bisbe i concelebrada per Mossèn Joan Mora, rector; Mossèn Joan Carles Mandje, vicari; i Mossèn Adrià Burca, sacerdot de la comunitat romano catòlica; també hi va participar Mossèn Lucas Evung, diaca,

i el seminarista colombià Juan Ignacio. Tot centrant l'interès en els Drets de l'Infant el lema d'enguany era «Avui acollim, demà compartim». Uns infants van presentar visualment amb cartells i una pancarta mentre entonaven una cançó dedicada a la família.

La segona part del matí va consistir en un festival folklòric i festiu a l'Auditori municipal, presentat per Wilson Castro, i que comptà amb la participació de col·lectius de diferents ètnies i nacions, i de totes les edats, amb molts joves i infants. El nombrós públic multicultural va gaudir d'un ampli i magnífic repertori de ritmes vibrants de tres continents, Europa, Amèrica i Àfrica. El marc noble de l'Auditori se'ns dubte engalanà aquest acte festiu que any rere any va cohesionant el col·lectiu d'immigrants a la nostra ciutat. En acabar les actuacions Mossèn Joan tingué unes paraules d'agraïment per a les autoritats municipals que havien cedit generosament l'ús d'aquestes instal·lacions. També va fer un agraïment

especial al senyor Bisbe, que volgué compartir amb els immigrants tots els actes programats, i a tots els allí presents «units i animats per una mateixa fe». I va afegir: «Amb aquests actes intentem que aquest fenomen intercultural es converteixi en un fenomen multicultural». Després hi va haver un aperitiu a base de degustacions d'aliments de diferents països a l'exterior de l'Auditori.

Aniversari de Mossèn Joan

Celebració especial preparada pels immigrants.

Pregària ecumènica al Carme

Sota el lema «...de tot això, vosaltres en sereu testimonis» (Lluc 24,48), entre el 18 i el 25 de gener Lleida va viure la Setmana de Pregària per la Unitat

dels Cristians. L'acte central va tenir lloc a l'església de Santa Maria de Gardeny, el dia 19. A més de sumar-se a aquest acte, la parròquia del Carme, molt sensible a l'ecumenisme per la convivència que hi ha entre diferents confessions cristianes, va organitzar una pregària ecumènica el dilluns 25 de gener, com a clausura de la Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians.

En un presbiteri decorat amb una escenografia de totxanes, com a símbol de la unitat cristiana en procés de construcció, els diferents representants de les esglésies cristianes van aportar símbols representatius de cada confessió i alhora comuns a totes: la Creu, la Icona, la Bíblia i el Ciri pasqual.

La pregària estava seqüenciada a partir de la intervenció del representant de cada Església, amb

la lectura d'un fragment de la Paraula de Déu seguit d'un cant amb els seus feligresos. L'acte va acabar amb la pregària conjunta del Parenostre amb les mans enllaçades. No podia ser d'una altra manera. Tots som cristians, tots som seguidors de

Jesús, Fill de Déu, que vol i ens demana el camí de la unitat. Per això ens vam reunir i per això vam pregar tots junts l'oració que ens agermana i ens compromet a fer-ho sempre per a «construir» la unitat dels cristians.

Festivitat de la Mare de Déu de L'Arcada

La festivitat de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels comerciants i veïns del carrer Major i plaça Paeria, se celebra el darrer diumenge de gener a l'església de Sant Pere.

L'eucaristia d'enguany estigué presidida pel senyor Bisbe Joan Piris. Hi van acudir nombrosos feligresos del carrer Major i de les parròquies de la Unitat Pastoral; entre ells hi figuren molts infants; alguns d'ells van portar les ofrenes a l'altar.

Després de la celebració, l'Associació de Comerciants va fer una ofrena floral a la imatge de la Mare de Déu de l'Arcada que hi ha en una fornícula a l'exterior del mur lateral del temple que mira al carrer Major. Aquesta és una obra moderna de l'escultor Innocenci Soriano-Montagut.

L'acte es va acabar amb un pica-pica als baixos de l'església, habilitats després d'una primera fase de les obres d'acondicionament (pp. 55-59).

FEBRER – MARÇ – ABRIL

Temps de Quaresma i Pasqua

L'Any Sacerdotal i el Sant Rector D'Ars

Del 19 de juny de 2009 -Sagrat Cor de Jesús- al 19 de juny de 2010, el Sant Pare Benet XVI va decidir celebrar un especial Any Sacerdotal per a contribuir a la perfecció espiritual dels sacerdots, de la que tant depèn l'eficàcia del seu ministeri. **Sant Joan Maria Vianney** (Dardilly, 1876 - Ars, 1859), patró dels rectors de parròquia de tot el món ha estat la

figura central de l'Any Sacerdotal al coincidir amb el 150è aniversari de la seva mort.

El nostre bisbat va recolzar aquesta celebració amb nombroses iniciatives. La més reeixida ha estat el pelegrinatge diocesà a la «Village du Curé d'Ars», prop de Lyon, el poble sant Joan Maria Vianney, del 5 al 18 de març.

A les parròquies de la nostra Unitat Pastoral el Sant Rector d'Ars va estar el protagonista de les reflexions dominicals del temps de Quaresma. Amb aquesta finalitat es van preparar uns textos explicatius de la vida de sant Joan Maria Vianney, el seu servei pastoral i el seu amor a Déu i a la Verge Maria com a font de la seva extraordinària fecunditat espiritual. Sota el títol «Quaresma amb el sant rector d'Ars», les reflexions s'han organitzat en cinc temes:

1. Una vida cristiana viscuda en plenitud.
2. El camí de la vocació: guanyar ànimes per a Déu.
3. El servei pastoral: *«jo t'ensenyaré el camí del cel»*.
4. La confessió: «diàleg de salvació».
5. Preguar i estimar: la clau de la felicitat.

També Mn. Martín Bravo, sacerdot de Fraga però nascut al carrer del Carme i per tant molt vinculat a la nostra parròquia, ens va obsequiar amb una conferència sobre el Rector d'Ars, personatge molt estudiat per ell per ser el tema de la seva tesi de llicenciatura en Teologia. Aquesta conferència la podeu llegir a la plana web de la parròquia.

IXè aniversari de la beatificació de Francesc Castelló

L'església de Sant Pere de Lleida, que fou en vida la parròquia del Beat Francesc Castelló, va acollir l'11 de març i com ja és costum una Eucaristia d'acció de gràcies commemorativa de la seva beatificació, que feu el papa Joan Pau II, un 11 de març de l'any 2001 a Roma.

La celebració fou presidida enguany pel franciscà P. Ramon Domènech, vicari judicial del Tribunal Eclesiàstic de Barcelona i membre de la fraternitat de Sant Francesc d'Assís de Sabadell. El franciscà, que és fill d'Alcarràs i que durant una bona colla d'anys va ser director de la residència d'estudiants «Sant Antoni de Pàdua».

El P. Domènech va manifestar la seva joia per compartir amb els lleidatans aquest aniversari. Ho feu a l'inici de la celebració i en la seva vibrant homília, on digué que avui més que mai l'església i el món necessiten exemples d'homes com Francesc Castelló, coherents amb la fe i la vida: «Aquest Beat és l'home de joventut eterna, només va conèixer la joventut que va viure amb plenitud, naturalitat i fe. Ell és feliç i va pel carrer Major de Lleida amb la seva núvia, amb la satisfacció de qualsevol jove de Lleida, però en la seva vida hi ha coherència amb la fe que professa fins la mort i fins i tot en aquell moment la proclama amb un 'Sí' i amb el perdó».

A la celebració s'hi va sumar també l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, amb la seva Coral i una bona representació d'hospitalaris, que dirigiren el Rosari que va presidir la celebració i on es pregà per les víctimes i damnificats del terratrèmol de Xile. També és tingué un record per les víctimes de l'atemptat de l'11 de març a Madrid, del qual es commemorava el sisè aniversari.

Jordi Curcó

(Foto Jordi Curcó)

Celebracions de la Setmana Santa

Diumenge de Rams.

Dijous Sant: Escenificació del Lavatori de peus i de la Santa Cena de Jesús amb els seus deixebles, pel grup de joves de la parròquia.

Dissabte Sant: el silenci de Maria.

Divendres Sant: Viacrucis i Ofici de la Passió.

Pasqua ecumènica al cor de la ciutat

La coincidència en la data de la Pasqua va fer possible una celebració conjunta de la Vetlla Pasqual per part de la comunitat romano ortodoxa, la ucraïnesa de ritus greco-catòlic, la romana catòlica i la nostra comunitat de la Unitat Pastoral de les parròquies de San Joan, Sant Pere i la Mare de Déu del Carme. Era la segona celebració conjunta a la plaça de sant Joan; aquesta vegada la va presidir el senyor Bisbe. La pluja no va deslluir l'acte en una nit de lluna nova, la Seu Vella il·luminada i, sobretot amb el foc nou que encenia el ciri Pasqual per a il·luminar les nostres celebracions de tot l'any amb la llum de la fe en Crist ressuscitat.

L'ecumenisme del cor que es viu a les nostres parròquies es va plasmar en aquesta cerimònia celebrada al cor de la nostra ciutat. Després cada comunitat va anar en processó als temples on continuaria la celebració de la Vetlla Pasqual. Els ortodoxos a Sant Joan, els ucraïnesos de ritus romano-catòlic a Sant Pere, la comunitat romano catòlica als franciscans, i la nostra, amb els diferents grups, llatinoamericans, africans i autòctons, a l'església del Carme.

Missa de Frater al Carme

El 25 d'abril, es va fer entrega dels premis del 29è concurs de Narracions Frater. Frater és una associació cristiana de persones malaltes i amb discapacitat. L'acte va consistir primerament en una Eucaristia a l'església del Carme amb l'assistència del Regidor d'Educació i Atenció a la Infància, Jesús Castillo, i la Regidora de CiU Montse Bertran. Després hi va haver un dinar de germanor al Restaurant la Masia.

MAIG

Celebració de la Pasqua del Malalt als Hospitals

Foto:
Bisbat Lleida

Els diumenges 9 i 16 de maig els Hospitals de Lleida van celebrar la Pasqua del malalt. Amb una trajectòria des de fa vint-i-cinc anys, aquesta jor-

nada organitzada pel Servei Religiosí i la Direcció dels centres hospitalaris, va comptar enguany amb la col·laboració de la parròquia del Carme. Va ser una iniciativa que Mn. Àngel Escalles, capellà de l'Hospital universitari Arnau de Vilanova, va fer a Mn. Joan. Molt generosament el Cor africà de Sant Joan, Fàtima, de Nicaragua, i Rosa Rojas, del Perú, van interpretar cants i balls amb l'acompanyament a la guitarra de Wilson i Alou. El dia 16 de maig també s'hi van sumar els joves del Grup de Confirmació que amb les seves guitarres van participar en l'Eucaristia i van animar els pacients ingressats a l'Hospital de Santa Maria.

Tots plegats van fer agradable per un dia a cada Hospital el món del dolor.

Ens visiten uns alumnes de l'Institut Samuel Gili i Gaya

L'estudi del fet religiós i del patrimoni espiritual i cultural de les religions monoteistes centra el contingut bàsic de la Cultura Religiosa, una matèria que cursen alguns alumnes de primer d'ESO de l'Institut Gili i Gaya. Una de les activitats organitzades enguany que procuren un acostament més directe a la realitat religiosa de la nostra ciutat ha estat la visita a la parròquia del Carme. Aquí van poder copsar la realitat de la diversitat de cultes religiosos i de formes de vida que s'hi relacionen.

En primer lloc la visita es va centrar en la parròquia romana ortodoxa, situada al local parroquial del Carme. A través d'un ampli diàleg seqüenciat amb preguntes formulades al P. Daniel Simón, sacerdot ortodox, i Mn. Joan Mora, rector de la parròquia del Carme, els alumnes perceberen la singularitat del culte però el fonament comú de creences dels cristians ortodoxos i catòlics.

La segona part de la visita tingué lloc al temple parroquial del Carme, on s'acullen grups religiosos de diferents ètnies i nacionalitats. Les explicacions de Mn. Joan i els elements artístics del temple van posar en evidència l'ecumenisme de cor que es viu al

Carme, i la convivència harmoniosa de les diferents «Esglésies» en l'espai parroquial.

Finalment, tot el grup, acompanyats per Mn. Joan i el P. Daniel, en adreçarem al Monestir del Sagrat Cor de la Caparrella. La visita a un monestir de carmelites descalces va causar més sorpresa als alumnes, especialment per la dificultat d'entendre la clausura com a forma de vida. A través del diàleg animós intercalat amb cants, a través de les reixes d'un espai petit i senzill, anà creixent una atmosfera d'admiració i afecte vers la comunitat de les tretze germanes que amb tanta joia ens van acollir.

Los jóvenes inmigrantes de la parroquia en l'Aplec de l'Esperit

Como grupo pastoral juvenil de la Parroquia del Carmen la invitación a participar en «L'Aplec de l'Esperit» fue una noticia muy atractiva, porque venía a impulsar intereses, compromisos y organización dentro del grupo, además de la preparación y participación de éste. Esta preparación la realizamos en las reuniones de los viernes a lo largo del curso.

Y llegó el día del encuentro en Terrassa. Comentábamos entre nosotros/as «qué privilegio el nuestro» poder participar en «L'Aplec de l'Esperit». En el autocar ensayamos el canto del encuentro: «Amb vosaltres cada dia» que, además, era el lema de la Jornada. Tan pronto llegamos a Terrassa, después de inscribirnos, nos dirigimos a la plaza central donde escuchamos, cantamos y hasta bailamos el himno de «L'Aplec». Escuchamos las palabras de bienvenida de parte del señor Obispo y demás autoridades y vimos unas danzas tradicionales.

Luego de esta experiencia, nos reunimos todos los grupos en la iglesia del pueblo. Ahí compartimos por medio de una dinámica con el resto del grupo,

escuchamos tres testimonios y tuvimos un momento de oración muy especial en la iglesia. Con fuerzas espirituales y físicas renovadas nos trasladamos al parque de les Sensacions de Vallparadis, en el centro de Terrassa, donde celebramos la misa. La solemnidad de la procesión de los sacerdotes con la Cruz de las JMJ y el Ícono de María impregnó una atmósfera de acogida del Espíritu Santo.

Hacia el final de la misa la hermana Glenda nos sorprendió y captó la atención con un canto. Todos nos veíamos y en verdad estábamos emocionados.

La misa terminó con momento de fotos y recuerdos; y... a esperar el concierto final donde recuerdo que fue un momento de júbilo y de compartir con todos mis hermanos y hermanas. No importaba al lado de quién

estábamos; lo importante era celebrar juntos y juntas «L'Aplec de l'Esperit» impregnados de ese sentimiento de compartir y celebrar. Partimos con el corazón rebosando de alegría, con el compromiso de que este fuego dado no se apague sino que esté con nosotros cada día.

Pedro Hueso

Trobada Arxiprestal Mariana a l'Ermite de Grenyana

El darrer diumenge de maig els sacerdots i feligresos de les parròquies de l'arxiprestat Seu Vella vam poder participar en una trobada a l'ermita de Grenyana. Mn. Antoni Porta, arxiprest, va explicar el doble motiu que ens aplegava: estrènyer més els vincles entre les parròquies i entre tots nosaltres i la Mare de Déu. Després va cedir la paraula a Mn. Lluís Sallàn, qui va fer una extensa dissertació sobre la història de Grenyana.

Tot seguit ens vam disposar a participar en la

Romeria. La imatge de la Mare de Déu de Grenyana, una talla de fusta de l'escultor Jaume Gort, ja esperava a la cova on, segons la tradició, va trobar-la un pastor estranyat de veure un bou que s'hi agenollava al davant. El curt recorregut fins a l'ermita tot resant el Rosari mostrava la proximitat de l'espai sagrat construït per a donar culte a la Mare de Déu. Un espai molt transformat amb el temps, i molt ben cuidat actualment.

Les meditacions marianes dels sacerdots Mn. Antoni Porta, Mn. Lluís Sallàn, Mn. Josep Moré i Mn. Joan Mora, subratllades per la pregària visual del Magníficat contemplada silenciosament, les poesies i ofrenes a la Mare de Déu, i el cant dels Goigs de Nostra Senyora de Grenyana van unir els cors de tots els allí presents.

Després, en tornar a l'envelat del prat vam poder compartir la coca amb xocolata.

Una encomiable iniciativa que esperem es pugui repetir.

JUNY

Celebració del dia del malalt a Sant Pere

La Delegació de Pastoral de la Salut va escollirenguany l'església de Sant Pere per a la celebració del Dia del Malalt a nivell diocesà. La solemne eucaristia va estar presidida per Mn. Ramon Prat, vicari general, i concelebrada per Mn. Joan Mora, rector, i Mn. Josep Martí. Un nombrós grup de persones van rebre el sagrament de la Unció dels Malalts. Entre elles hi figurava Na Isabel Vidal Bota a qui, discretament, s'havia previst fer-li un sentit homenatge.

La Sra. Isabel Vidal és Auxiliar d'Infermeria, jubila-

da, de la Clínica de Ponent. Ha estat durant més de vint anys Tresorera de la Delegació de Pastoral de la Salut. Una persona molt formada i implicada en la pastoral a qui actualment una malaltia impedeix continuar oferint el seu servei. És per això que, des de la Delegació, s'ha promogut el merescut homenatge que se li ha fet, amb el lliurament d'un pomell de flors. En acabar la cerimònia religiosa van convidar a un suculent piccolabis als baixos de l'església de St. Pere, que han estat recentment rehabilitats.

Eucaristia de fi de curs de la Torxa

L'església del Carme va acollir el diumenge 6 de juny l'Eucaristia de fi de curs de «La Torxa». Sempre hi ha hagut molta cordialitat entre la parròquia del Carme i aquest col·lectiu, des que va establir la seva seu al carrer Comerç.

L'Associació d'Ocupació i Esplai de Catalunya, La Torxa, és una entitat creada el 1987 amb la finalitat d'atendre persones discapacitades psíquiques. Promociona el treball, la integració i el suport a les famílies. La celebració va estar presidida per Mn. Joan Mora. I va comptar amb la participació activa de la direcció de La Torxa i dels

seus treballadors. Les ofrenes van constatar l'agraïment a Déu pel curs que s'acaba i l'agraïment pel nou projecte a punt d'endegar-se.

Sant Joan, escenari privilegiat del Corpus Christi

La Solemnitat del Corpus Christi, celebrada a la Seu Vella des de 1984 i que en els darrers sis anys havia rebut l'encertat impuls de promoure la participació dels infants de Primera Comunió, enguany ha canviat el seu escenari. L'exposició de la singular col·lecció de Tapissos de la Seu Vella va desplaçar la celebració cristiana del Corpus a la Catedral Nova, en una organització conjunta amb el Grup Cultural Garrigues que des de fa dotze anys ha vetllat per la conservació dels elements tradicionals vinculats a la festa.

Els infants de Primera Comunió van tenir un protagonisme especial durant la celebració. La pro-

cessó, amb la Custòdia monumental de plata de 1867 sota pal·li, ha resseguit el carrer Major i la plaça de la Paeria fins arribar a la plaça de Sant Joan. Tot el recorregut estava revestit de catifes de flors. El seguici anava precedit pels elements de cultura popular, que feren un ball en arribar a la plaça de Sant Joan: l'àguila, el lleó, els gegants i els cavallets.

L'acte va finalitzar amb l'adoració a Crist Eucaristia i el trasllat de la Custòdia a l'església de Sant Joan. Allí el senyor Bisbe i els infants de Primera Comunió han posat per a la foto de grup com a record d'una jornada profundament significativa per als cristians.

Festa Major de Barri de Noguera

La missa del diumenge 13 de juny a l'església del Carme va acollir la celebració religiosa de la Festa Major del Barri de Noguera amb una eucaristia d'acció de gràcies a Déu. Presidida pel rector Mn. Joan Mora i concelebrada per Mn. Antoni Ballarín, comptà també amb la presència de la Junta de l'Associació de Veïns i els Regidors Oriol Yuguero i Sidre Gavín.

A la vegada la celebració es va compartir amb Josep Camarasa i Angelina Guitart, que van renovar les promeses matrimonials en el 50è aniversari del seu matrimoni. Finalment, tots els feligresos

felicitaren amb un aplaudiment a Mn. Antoni Ballarín per celebrar-se, en la festivitat de Sant Antoni de Pàdua, el dia del seu sant.

Festa del Sagrat Cor a la Caparrella

El santuari de les Carmelites Descalces de la Caparrella està dedicat al Sagrat Cor de Jesús. El divendres després del Corpus celebren la festivitat amb una Missa solemne i un refrigeri per als assistents. Des de fa uns anys la nostra comunitat parroquial s'uneix a la celebració organitzant un autocar per a facilitar el transport dels assistents. Les germanes que viuen en clausura agraeixen aquesta mostra d'afecte i de simpatia.

La creu de la JMJ ha estat entre nosaltres

La Creu de la JMJ ha estat entre nosaltres i, lògicament, no ens ha deixat indiferents. Ben al contrari. Plantada al llindar de la porta de Santa Marta de l'església de Sant Joan, la Creu, gran i nua, interpel·lava tothom qui passava pel seu davant.

Era la tarda del dimecres 15 de juny, i la plaça de la Sal era un riu de gent que anava i venia al llarg de l'Eix comercial. La majoria miraven estranyats aquella presència majestuosa i silenciosa. Un bon grup de joves de diferents nacionalitats, distingits amb panyoletes vermelles, repartien octavetes informatives i entonaven cants a Jesucrist al ritme de les guitarres de Josevi i Wilson.

A les 9 del vespre van traslladar la Creu a l'interior del temple per a presidir la vetlla de pregària i adoració que tot seguit s'iniciaria. En primer lloc es va projectar un audiovisual explicatiu del significat profund de la Creu de les JMJ, tot presentant el seu pas per tots els continents i el rastre

de llum que ha deixat en les vides d'un bon nombre de joves testimonis. Tot seguit es va iniciar l'acte de pregària, estructurat en tres parts simbolitzades pel simil de l'erupció del volcà d'Islandia amb la Història de la Salvació: Déu és amor, tot un fonal o volcà etern d'amor.

La primera erupció, en l'obra de la Creació. La segona, en enviar-nos el Fill de Déu fet Home: Jesús, com un riu de lava vessat sobre tota la Humanitat per a redimir-nos. En tercer lloc, una crida a la joventut: «Jove, pren la teva creu cada dia i segueix-me».

L'acte va finalitzar amb el cant del Parenostre amb les mans enllaçades, el cant de la Pau en diferents idiomes i un cant de lloança a la Mare de Déu que també presidia la celebració, representada en la icona que sempre acompanya la Creu. La cerimònia va acabar, amb un bes d'adoració personal a la Creu. Una petita creu repartida entre tots els assistents serà el record material d'aquesta jornada.

HOMENATGE A MIQUEL BORRÓS

El passat 19 de juny les parròquies de la Mare de Déu del Carme, sant Joan i Sant Pere van retre un sentit homenatge a Miquel Borrós, que ha estat el seu secretari des de la seva constitució l'any 2001 com a Unitat Pastoral, igual que anteriorment ho era de la parròquia del Carme.

Fidelitat, dedicació i simpatia són algunes de les moltes qualitats que a través de la seva eficàcia professional ha esmerçat Miquel Borrós a les parròquies des del temps de la seva jubilació com a Director de La Caixa. Tot un exemple de servei generós en la seva tasca, amada d'un tracte amable i un particular sentit de l'humor.

Defugint tota mena de protagonisme, discret i amic de la senzi-

llesa, l'homenatge va consistir en un dinar a l'Acadèmia Mariana amb Mn. Joan, Mn. Joan Ramon Ezquerro, Mn. Joan Carles Mandge, Mn. Lucas Evung, diaca, i el grup de persones més vinculades a l'activitat del despatx parroquial. Tots els que no hi eren presents també es van sumar al merescut i sentit homenatge de reconeixement a la seva dedicació fidel a l'Església en la celebració del final de curs d'activitats pastorals la vetlla de Sant Joan.

Com a obsequi se li va lliurar una imatge de la Mare de Déu amb l'Infant Jesús, feta al Monestir de Sigena, com a símbol de la seva estimació per la Mare de Déu, a la que tant ha servit des de la parròquia de la Mare de Déu del Carme.

Celebració de la Vetlla de Sant Joan

Com cada any la comunitat de les parròquies de la Unitat Pastoral de Sant Pere, Sant Joan i la Mare de Déu del Carme ens reunirem la vigília de Sant Joan per a celebrar amb una Eucaristia el fi de curs d'activitats pastorals.

La Missa d'acció de gràcies va estar presidida per Mn. Joan Mora, rector, i concelebrada per Mn. Joan Carles Mandje, vicari, Mn. Adrián Burca, sacerdot de la comunitat romana catòlica, i els diaques Fra Genís Sánchez, franciscà, i Antonio Ruiz.

En l'homilia Mn. Joan va agrair el treball pastoral i la disponibilitat dels agents de les parròquies de la Unitat Pastoral. També ressaltà que el final de curs de les activitats pastorals no suposa fer vacances en la nostra vida cristiana.

La trobada va continuar amb un to més festiu amb un sopar fred al Saló parroquial, on vam fer un repàs visual de les activitats realitzades al llarg de l'any i vam felicitar de tot cor els nostres mossens tot celebrant el dia del seu sant.

Festa patronal de Sant Joan

La parròquia de Sant Joan baptista va celebrar joiósament la seva festa patronal. La Missa solemne fou presidida pel seu rector, Mn. Joan, concelebrant amb Mn. Josep Miarnau, Mn. Joan Carles Mandje i Mn. Adrián Burca.

El Cor del Carme, la Coral dels romanesos i el Cor africà de Sant Joan han acompanyat amb cants l'Eucaristia, i al finalitzar van fer una petita actuació molt aplaudida.

La celebració va continuar al carrer, als Porxos de Dalt, on el Jesús i l'Anna de la família Roig oferien coca de Sant Joan i una beguda refrescant que havien preparat.

Va estar una estona molt agradable de conversa animada entre els feligresos de les parròquies de la Unitat Pastoral que es van sumar a la celebració de la parròquia i del sant del seu rector, Mn. Joan. Felicitats!

La comunitat romana ortodoxa celebra la festa de Sant Joan, amb el seu bisbe Mons. Timoteo

Festivitat patronal de Sant Pere

Quasi en un ritme de contrapunt, en molts pocs dies celebrem els patrons de les tres Parròquies de la nostra Unitat Pastoral: Sant Joan, Sant Pere i la Mare de Déu del Carme.

Aquest any la festa de Sant Pere ha vingut marcada per la inauguració de la restauració que s'ha estat fent últimament, i que en arxiu a part s'exposarà en detall (pp. 55-59). Restauració dels altars del temple i col·locació de la pila baptismal a un costat del presbiteri; restauració senzilla del local parroquial i com a colofó de les obres la pintura de les façanes, tant la del carrer Major com la de la plaça sant Francesc, regal de la comunitat ucraïnesa en agraïment de la prestació del temple per al seu culte.

Va presidir la cerimònia Mn. Joan Mora, rector, acompanyat per Mn. Josep Martí, Mn. Joan Carles Mandje i el Padre Yuri, sacerdot de la comunitat greco-catòlica.

En acabar l'eucaristia es va agrair als diferents grups que han participat d'una manera altruïsta en molta part de tot aquest treball. I completarem la festa amb coca i beguda fresca que ens prepararen el matrimoni Jesús i Anna Roig.

El quartet Terres de Ponent, colofó musical de la festa de Sant Pere

Per segon any consecutiu el Quartet Terres de Ponent va actuar a l'església de Sant Pere amb motiu de la celebració de la festa patronal de la parròquia. Són Fernando Barranco, Ramon Marsó, Joan Mallafré i Josep Maria Serrando, amb els seus instruments: guitarra, llaüt, mandolina i bandúrria. El concert d'enguany va tenir lloc el diumenge 4 de juliol. El programa que va interpretar el quartet de corda consistí en catorze peces musicals d'autors clàssics i actuals; algunes del propi Josep Maria Serrando, que també dirigeix la Coral Sol Naixent i Amics de l'Art del Club Sant Jordi.

Processó de la Mare de Déu del Carme

El darrer dia de la Novena del Carme va presidir l'eucaristia Mn. Joan Mora, rector. L'homilia es va centrar en el tema «Maria, humil i creient, *exalta els humils*», tot completant el tema de la predicació de la Novena sobre el Magnificat, que havia anat desgranant els dies anteriors Mn. Joan Carles Mandje, vicari de la parròquia. La celebració estava concelebrada també per Mn. Adrian Burca, sacerdot romanès.

Tot seguit, una trentena de nens i nenes que enguany han fet la Primera Comunió van acompanyar la Mare de Déu del Carme en la tradicional processó recuperada des de l'any 2004 gràcies a la iniciativa i l'esforç de Mn. Joan Mora, recolzat per tota la comunitat.

Amb els gegants del Grup Cultural Garrigues i les creus processionals que duïen els escolans ha començat a avançar el seguici fins a la plaça de Sant Joan. S'hi han sumat el P. Joaquim Recasens ofm, el P. Daniel Simon, sacerdot ortodox, i Mn. Casildo Rodríguez, sacerdot colombià. També hi eren presents regidors de la Paeria, Dolors Arderiu, en representació de l'Alcalde, Isidre Gavín, Mª José Horcajada, Bea Obis i Montse Bertrán; l'Associació de Veïns i de Dones del barri de Nogueroles; representants de la Casa de Aragó i de la Casa de Andalúcia, la Agrupación de Tambores, Bombos y Timbales de la Cofradía de la Casa de Aragó. Havent assistit prèviament a la Missa, van fer una ofrena floral a la

Mare de Déu del Carme a la plaça de Sant Joan.

L'ofrena la van continuar els diferents comunitats i grups de la parròquia del Carme que també acompanyaven la Mare de Déu pels carrers de la demarcació en la vigília de la seva festa. La comunitat romana catòlica, la romana ortodoxa, els llatinoamericans i africans, i la comunitat autòctona, especialment representada pel grup de Confirmació, el Cor del Carme, i els infants de Primera Comunió. Cada grup va fer un cant i una ofrena-pregària simbòlica a la Mare de Déu.

La processó continuà pel carrer Magdalena i Democràcia fins a retornar novament al temple, il·luminat amb els ciris encesos que duïem a la mà. Amb un cant a la Mare de Déu es completà l'acte de veneració en la vigília de la Festa del Carme.

Jiosa celebració de la Festa Patronal del Carme

En una jornada caracteritzada per una gran afluència al temple de feligresos que ofrenaven ciris, flors i, sobretot, pregàries a la Mare de Déu del Carme, van tenir lloc les tres celebracions eucarístiques anunciades.

La Missa de les 11:30 va estar presidida per Mn. Casildo Rodríguez i acompanyada per la música del Cor africà. Després arribà el moment de fer la foto de família de «les Carmes», que ja s'ha convertit en una tradició. Mn. Joan les ha obsequiat amb un escapulari, que representa el vestit espiritual de la Mare de Déu i ha d'ajudar a imitar-la, servir-la i estimar-la com a bona mare nostra.

A les 8 del vespre va tenir lloc la solemne eucaristia presidida per Mn. Joan Ramon Ezquerria i concelebrada per Mn. Joan Mora, Mn. Joan Carles Mandje i Mn. Adrián Burca, sacerdots de la parròquia. També hi van participar el P. Daniel Simon, sacerdot de la comunitat romano ortodoxa, i Anto-

nio Ruiz, diaca. Hi va assistir l'alcalde de Lleida Sr. Àngel Ros. El Cor del Carme i la Coral romanesa realçaren la celebració amb els seus cants.

La presència de Mn. Joan Ramon Ezquerria presidint l'Eucaristia, en la que ha estat durant catorze anys la seva parròquia, va alegrar molt la nostra comunitat. Va estar una joia compartida. Mn. Ezquerria va iniciar l'homilia expressant que li suscita-

ven sentiments i records molt entranyables de la seva vida sacerdotal. Després es va centrar en la figura de Maria que «tenim la sort que és Mare nostra. Maria és Mare de tots: 'els altres' són els nostres germans, cosa que ens compromet en la nostra relació». Va continuar ressaltant la humilitat i petitesa de Maria que van despertar la predilecció de Déu per ella, i de la influència de la seva educació en la manera de ser de Jesús. Finalment ens va animar a imitar-la i servir-la, i a posar en ella la nostra confiança.

La processó de les ofrenes va comptar amb la participació de les comunitats del Carme. Acabada la Missa es va fer la imposició de l'escapulari de la

Mare de Déu del Carme als infants, i el grup de Confirmació va cantar «Virgen del Carmen bella», amb l'acompanyament de guitarres i flautes.

2n Aniversari Sacerdotal i nou destí de Mn Joan Carles Mandje

Dos dies després de la celebració de la festivitat de la Mare de Déu del Carme, la nostra comunitat va viure una nova i animosa celebració doble: el segon aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mn. Joan Carles Mandje, el nostre vicari, i la Primera Comunió de la seva neboda, Joana Belén. L'acte ha comptat amb el protagonisme especial dels tres cors guineans: el Coro Trinidad, de la parròquia de Sant Andreu, el Cor africà de Sant Joan i el Cor africà del Carme.

L'eucaristia fou una acció de gràcies. Això és precisament el que vol dir la paraula eucaristia. Aquesta expressió la va reiterar, ressaltant-la, Mn. Joan Carles. Acció de gràcies, especialment, pel regal de la vocació al sacerdoci, rebuda de Déu gratuïtament, i al que s'ha mantingut fidel i es vol mantenir fidel durant tota la vida. També va tenir paraules d'agraïment a la seva família, als cors, i a la parròquia del Carme que a través de Mn. Joan el va acollir quan va arribar

a Lleida i on va iniciar, amb l'ordenació diaconal, ja fa quatre anys enrera, la seva vida sacerdotal. Mn. Joan Carles continuà seguidament l'homilia sobre l'evangeli del dia, centrat en la figura de Marta i Maria, i en les dues actituds bàsiques i complementàries del cristià, l'oració i el servei.

Acabada la celebració fou Mn. Joan qui felicità Mn. Joan Carles per la vocació del sacerdoci rebuda i acollida com el gran regal de la seva vida, tot desitjant que sigui per sempre. També va recordar el temps passat a la parròquia des de la seva acollida inicial... Després felicità a Joana Belén per haver rebut Jesús per primera vegada. Tot referint-se a les camisetes que duïen els cors guineans, va dir: «Lleváis a Joana Belén en el pecho; pero ella, desde hoy, lleva a Jesús en el corazón».

Finalment Mn. Joan Carles, ens va convidar a una celebració entorn de la taula als baixos de l'església de Sant Pere.

Miniturno para inmigrantes de l'Estel. SENET ANETO

Parroquia del Carmen con el turno de inmigrantes. Reflexiones de un monitor

Hemos realizado el sexto miniturno de inmigrantes de la Parróquia del Carmen de Lleida. Un turno especial y... sensacional. En Aneto-Senet, las estribaciones del Aneto, el gran gigante de los Pirineos. Del 25 de julio al 1 de agosto.

Si nos paramos a repasar unos momentos nos daremos cuenta que ha sido un campamento distinto, no sólo por el lugar sino por las actividades que hemos realizado y por los momentos tan entrañables que hemos compartido, porque en el trasfondo de este campamento, en lo escondido, hay alguien que vela para que los talleres, las olimpiadas, las excursiones al Beciberri, a Vielha y al Valle de Boi, los ratos para reflexionar... no sean unas simples actividades en las que todos nosotros lo único que hacemos es pasar el rato haciendo cosas que no son muy usuales en otros momentos del año.

Es verdad que el campamento puede servir para desconectar y experimentar sensaciones nuevas en medio de la naturaleza, para disfrutar y pasarlo bien porque las actividades están diseñadas para que cada uno disfrute dando lo mejor de sí mismo, pero esto no nos hace olvidar que también debemos encontrarnos con Jesús, el que, en lo escondido, vela por nuestras actividades. Y el encuentro con Jesús conlleva la alegría de compartir con los demás lo que tenemos, el gozo de haber sido generosos con nuestro esfuerzo, la superación ante las dificultades que hay para hacer lo que toca en cada momento y no en lo que me apetece. Todas estas cosas son en realidad lo que hemos hecho para pasárnoslo bien y disfrutar en las actividades.

Como conclusión, y para acabar, decir que este campamento nos ha servido para crecer en la amistad conociendo a gente nueva, amigos nuevos.

La despedida gozosa del día 1 de agosto, domingo, que este año tuvo por primera vez la participación de algunos padres, respiraba una sensación de tristeza por lo que dejábamos y un sentimiento de esperanza marcado por el «Arrevenue» del próximo año.

Antonio Caro

Campamento de verano del Obispado Ortodoxo Rumano de España y Portugal

Desde el 25 de julio al 1 de agosto se realizó la segunda edición del Campamento de verano de los niños ortodoxos de España. Lo compartimos con los chicos y chicas inmigrantes de la parroquia del Carme de Lleida. En Senet - Aneto, Pirineo catalano-aragonés, han participado veintitrés niños ortodoxos de varias localidades de España.

Mons. Timoteo, obispo de las comunidades rumano ortodoxas de España y Portugal, ha estado entre nosotros durante cuatro días. Se han hecho talleres de pintura de iconos sobre cristal, y el taller de música

eclesiàstica ensenà tres càntics litúrgics, que se cantaren en la litúrgia dominical del 1 de agost presidida per el Sr. Obispo. El taller de excursionismo y deporte lo coordinó Gheorghe Ciprian Marcu, siendo la actividad extraordinaria la excursión al lago Beciberri. Visitamos, junto con el grupo de inmigrantes, el Valle de Boí, donde pudimos visitar el centro de interpretación del románico ubicado en Erill la Vall, seguido de la visita de Caldes, Taüll, Boí.

El último día se celebró la liturgia presidida por el Sr. Obispo y a continuación se presentó un sencillo espectáculo o festival con los números que se habían preparado durante el miniturno.

No hace falta decir que la despedida fue emocionante y con un «hasta pronto», pensando en el próximo año.

El Carme, amb els fanalets de Sant Jaume

Una de les tradicions més arrelada a Lleida és la celebració de la vigília de Sant Jaume amb la Romeria dels Fanalets.

El punt de trobada fou l'església del Carme on es va celebrar una Missa presidida per Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, i concelebrada per Mn. Joan Mora, rector. Hi van participar Montse Parra, Regidora de Cultura, en representació de l'Alcalde de Lleida, i altres autoritats municipals i parlamentàries, i la Junta de l'Agrupació de Pessebristes, entitat organitzadora de l'acte.

En acabar la celebració es van beneir els fanalets que duïen els nombrosos infants que havien participat en la Missa i es va cantar la Cançó dels Fanalets. Tot seguit s'inicià la Romeria, presidida per la imatge de sant Jaume de la Capella del Peu del Romeu, de Jaume Gort.

A continuació tingué lloc a l'IMAC l'acte de lliurament de Premis del LXIX Concurs dels Fanalets de Sant Jaume. El Grup de Catequesi del Carme va recollir el guardó concedit per la Delegació Territorial de la Generalitat de Catalunya al millor conjunt de fanals presentat. Enhorabona!

Nous nomenaments

Mn. Joan Carles Mandje, que ha estat tot l'any entre nosaltres, deixa la nostra parròquia per a servir l'Església com a Rector de La Granadella, Bellaguarda i Bovera. Recordem amb afecte el seu servei a les comunitats parroquials de la Unitat Pastoral.

A la vegada hem rebut amb molta satisfacció el nomenament de Mn. Santiago Mataix, que fins ara ha col·laborat pastoralment a la parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes, com a Diaca adscrit a la nostra Unitat Pastoral.

SETEMBRE, OCTUBRE

El Centre Beat Francesc Castelló

Una tarda alegre per a «celebrar la vida». Així resava la invitació a la festa d'inauguració del «Centre Beat Francesc Castelló», un espai per a joves ubicat en el local parroquial de l'església de Sant Pere, que ha estat rehabilitat recentment.

A les 17:30 h. va començar un festival amb música, ball, humor, rifa... organitzat pel grup de joves de la parròquia del Carme, amb la col·laboració de les Delegacions diocesanes de Pastoral de joves i

d'Atenció pastoral als immigrants, el grup de confirmació i les parròquies del Carme, Sant Joan i Sant Pere.

Va ser una tarda memorable apta per a tots els públics. Una experiència molt alegre i gratificant que va tenir un bon ressò i que fa preveure noves trobades joves en aquest espai acollidor i cèntric de la nostra ciutat. I, encara més, un espai amb la immillorable referència testimonial del nostre jove beat màrtir, Francesc Castelló i Aleu.

Sant Joan viu la festa del Pilar

Amb l'església de Sant Joan plena de gom a gom i molts aragonesos abillats amb el vestit tradicional, continuava la jornada festiva iniciada amb la processó de la Mare de Déu del Pilar pels carrers de Lleida des de la Casa de Aragón. La celebració solemne de l'eucaristia estigué presidida per Mn. Vicenç Alfonso i concelebrada per Mn. Joan Mora i Mn. Amable Rendón, sacerdot aragonés; també hi va participar Mn. Santiago Mataix, diaca, i Pedro, seminarista.

L'ofrena floral fou molt participada i vistosa per la combinació de les flors dels devots de totes les edats amb els seus vestits típics mentre s'adreçaven a la imatge de la Pilarica, situada en un altar lateral de l'església.

Acabada la Missa tingué lloc el festival folklòric.

El Carme acull la Trobada de Tragoners

Ha estat el tercer diumenge d'octubre, una data que ja és tot un punt de referència per al col·lectiu d'habitants del poble de Tragó de Noguera que el 1962 van haver de deixar les seves cases i terres a causa de la construcció del pantà de Santa Anna. Famílies ampliades amb noves generacions, alhora que d'altres hi serien presents des de la Glòria.

Enguany ha estat la tercera de les trobades realitzades per iniciativa de Mn. Joan Mora, fill d'aquest poble. Com les dues anteriors va tenir lloc al Saló parroquial del Carme. Any rere any han congregat un nombre creixent de tragoners que esperen aquest dia amb gran il·lusió.

Després de les salutacions efusives dels que feia més temps que no es veien, es procedí a visionar un vídeo elaborat per Miquel Aige, de Balaguer, que recull imatges històriques del poble anegat per les aigües. Després va ser l'hora de compartir un berenar que havien preparat amb molta il·lusió unes senyores col·laboradores de la parròquia. I finalment, la celebració de l'eucaristia a l'església, presidint el presbiteri la imatge de la Mare de Déu del Castell, venerada des de temps antic a l'ermita construïda a la part alta del poble i que actualment es conserva en un domicili particular. Després de la Comunió, els tragoners van entonar els goigs de lloança a la Mare de Déu del Castell. En acabar la Missa, no podia faltar la foto de família amb la que recordaran més vivament la tarda en què el seu poble, Tragó de Noguera, havia emergit amb força del fons del seu cor.

Fins l'any vinent, si a Déu plau. I amb la il·lusió de poder celebrar el 2012 el cinquantè aniversari del dia en què van haver de deixar el seu poble.

NOVEMBRE, DESEMBRE

Gràcies, Mossèn Joan!

Aquesta és una expressió ben sincera que brolla espontàniament del nostre cor en la celebració del 44è aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mossèn Joan.

En la Solemnitat de Tots Sants, Pedro i el grup de joves de la parròquia que es preparen per a rebre el sagrament de la Confirmació, van voler transmetre en nom de tota la comunitat una felicitació agraiada al nostre rector:

«Hoy no queremos dejar pasar la oportunidad de expresar nuestro agradecimiento a Dios por permitirnos celebrar 44 años de vida consagrada de un hombre que nos acompaña en nuestra parroquia, demostrándonos que el camino del éxito en la vida es seguir el camino de Jesús siempre y cuando estemos dispuestos dejarnos moldear por su amor.»

Ahora queremos decirle a este hombre consagrado a la vida sacerdotal 'mil gracias' por ese 'SI' a esa llamada de servicio y de amor reflejado en el trato con nosotros, por su ejemplo, su entrega y tenacidad en el trabajo pastoral, y por estar con nosotros compartiendo su felicidad».

Tot seguit, els joves van presentar unes ofrenes al·lusives a la vida consagrada: la creu, la terra i les llavors, les sandàlies, les flors i uns ciris encesos. El cant «Color esperanza» que van interpretar, reforçava l'expressió dels sentiments que tots compartíem reunits al voltant de l'altar.

Enmig d'un ambient jove i alegre es desenvolupà l'eucaristia iniciada amb una reflexió sobre les Benaurances, el programa de vida que ens proposa Jesús, i del qual Mossèn Joan ens n'ofereix un modelic testimoni dia a dia. Gràcies!

Primera trobada de dones cristianes

Dones de la nostra Unitat Pastoral han participat al «Primer Encuentro Internacional de Mujeres cristianas» que tingué lloc a la Llotja els dies 29 i 30 d'octubre. Va estar organitzat per l'Església Evangèlica «Biblia Abierta» de Lleida.

Un espai, un ambient i unes celebracions joioses extraordinàries. Les participacions musicals de Blanca Renedo amb l'acompanyament orquestral i cor i la veu de Toñy Pérez van donar a l'encontre un caire festiu. En una trobada d'aquest calibre no hi podien faltar les xerrades formatives. En aquesta ocasió l'estil directe i penetrant de la ponent Bernarda Collazo, de Colòmbia, ha estat un bon instrument en les mans de Déu per endinsar-se en els esperits de les 400 dones que s'hi havien fet presents.

L'eslògan que presidí i animà tota la convivència fou: «Veremos su gloria».

Que aquesta iniciativa oberta a l'ecumenisme,

per tant als seguidors de Jesús, sigui un nou pas cap al gran dia, somniat per tots, del gran encontre en una sola família, la unió de l'Església de Jesús. Aquest era el desig del Pastor Ferran Jové en les paraules de cloenda d'aquest esdeveniment.

Un «Crucificat» de Leandre Cristòfol per a la Parròquia

La festa de Crist Rei coincideix a la parròquia del Carme amb la festivitat del Crist del Sant Crucifix, imatge venerada des de l'any 1589. La celebració eucarística d'enguany, solemnitzada amb la música d'orgue del mestre Lluís Climent, tingué una connotació especial i ben entranyable. Es tracta de l'obsequi d'un Crucificat de Leandre Cristòfol que la parròquia va rebre d'una família de feligresos, i que un grup d'infants de la catequesi van portar com a ofrena a l'altar.

La imatge és una talla de boix de l'any 1961. És una peça que forma part de la col·lecció de «Crucificats» en petit format que va realitzar l'escultor lleidatà Leandre Cristòfol (Os de Balaguer 1908 - Lleida 1998) durant la dècada dels cinquanta i seixanta. És una obra figurativa que s'acosta als canons expressius de les majestats catalanes, admirablement reinterpretades per Cristòfol. La parròquia se sent molt satisfeta d'incorporar aquesta obra en el seu patrimoni, i agraeix de tot cor a la família de feligresos la seva donació.

El cor parroquial de Carme celebra la festa de Santa Cecília

El Cor del Carme, dirigit actualment per Rosa Fabregat, participa habitualment en les celebracions eucarístiques del Carme. Per la seva gran vinculació i estima amb el del Santuari de Sant Antoni de Pàdua, solemnitza amb els seus cants les festes franciscanes més celebrades: Sant Antoni de Pàdua (13 de juny) i Sant Francesc d'Assís (4 d'octubre).

També col·labora amb el grup de teatre TOAR en la representació de la Passió. A més, enguany ha tingut una participació molt afectuosa en l'homenatge a Manel Bono en la representació de Els Pastorets.

Enguany la Coral va viure la festa de Santa Cecília amb una celebració original. Una invitació del organista Lluís Climent a visitar la seva nova casa de Granyena de les Garrigues ha estat el tret de sortida per dirigir-nos la tarda del dilluns, 22 de novembre, a aquesta població. En la sala polifuncional del seu domicili poguérem escoltar les peces creades i interpretades pel nostre organista y gran compositor Lluís. No hi faltaren melodies interpreta-

des, dins d' un clima familiar, pel nostre grup musical parroquial.

La trobada del cor ens va propiciar la oportunitat de beneir la casa que en Lluís ha adquirit últimament. Els dos esdeveniments els vàrem celebrar amb pastissos i cava.

Tarda de música, alegria i germanor. Mentre tornàvem a la ciutat ens delectàvem paladejant el bon gust de la trobada.

P. Mariano Martín, nou Guardià dels «frarets»

Des de fa uns mesos el Santuari de Sant Antoni de Pàdua compta amb un nou Guardià de la comunitat franciscana. És el P. Mariano Martín. A més de lliurar-se a l'atenció litúrgica, pensa dedicar temps, generositat i paciència a les classes socials més humils i marginades a través de l'obra de sant Antoni de Pàdua, popularment coneguda com «pa dels pobres».

Entronització Divina Misericòrdia

Dissabte 13 de novembre, a la missa vespertina de 2/4 de 8 del vespre de la parròquia de Sant Pere i, al començament de l'Eucaristia, Mn. Josep Martí procedí a la benedicció del quadre de la Divina Misericòrdia que estava col·locat al costat dret del presbiteri adornat amb un ram de flors. En acabar la missa es va traslladar el quadre en processó fins al seu lloc definitiu. Al davant l'Alicia portava el ram de flors, a continuació, el quadre de la Divina Misericòrdia portat en alt i, darrera, Mn. Martí. Durant tot el recorregut de la processó es va cantar el cant «La bondat i l'amor del Senyor» i en acabar, Mn. Martí va dir unes paraules d'agraïment.

A la celebració hi vàren assistir representats de l'Associació de la Divina Misericòrdia.

Aquest quadre és una donació d'un grup de persones devotes de la Divina Misericòrdia.

La nostra Unitat Pastoral prega per les vocacions

El novembre ens recorda, ja fa uns anys, un mes dedicat a la pregària per les vocacions cristianes: concretament vocacions al sacerdoti, a la vida religiosa i a la vida apostòlica.

Dimarts dia 3 de novembre va tenir lloc a Sant Pere una Hora Santa amb meditació davant del Santíssim sobre la gran necessitat de vocacions que té l'Església actualment.

Dissabte dia 13 el grup de joves de la parròquia es va unir a la convocatòria de l'acte de pregària per les vocacions presidit pel senyor Bisbe a l'Acadèmia Mariana.

Dimarts dia 23 la parròquia de Sant Joan va acollir l'eucaristia de pregària per les vocacions presidida per Mossèn Adrián Burca, sacerdot romanès. També hi va participar Mn. Santiago Mataix, diaca. S'hi van unir les comunitats romana catòlica i la nostra comunitat. Als peus de l'altar hi havia la icona de la Mare de Déu de la Unitat.

El mateix dia, a les 10 del vespre, va tenir lloc l'acte d'Adoració nocturna amb exposició del Santíssim i res del Rosari a l'església de la Mare de Déu del Carme. Una hora i quart de pregària a partir de textos del papa Joan Pau II i Benet XVI sobre les vocacions.

Amb Maria, fermes i itinerants en la fe (Vetlla de la Immaculada)

Aquest ha estat el lema de la Vetlla de la Immaculada, en la celebració de la vigília de la Solemnitat de la Immaculada Concepció. Per tercer any consecutiu les comunitats de la nostra unitat pastoral ens vam reunir a l'església de Sant Joan per recordar, admirar i pregar Maria, «la més bella obra d'art de Déu, després del seu Fill Jesús, fill també de Maria.» Amb aquestes paraules Mossèn Joan va ressaltar el valor de la vetlla de pregària que estàvem realitzant.

La celebració s'havia iniciat amb l'entrada solemne del nostre rector i de Mossèn Adrián Burca, sacerdot romanès, acompanyats per Erik, acòlit, precedits per una gran icona de Maria que duien tres germans de la nostra parròquia. Una projecció d'imatges il·lustrava la pregària introductòria als cinc quadres de la Paraula: *aquí estic, faci's la vostra voluntat; plena de gràcia, concebràs un fill i el Magnificat.*

Isabel Biosca i el romanès Daniel van tenir cura de les lectures. Mn. Santiago Mataix, diaca, va presentar les ofrenes que portaven a l'altar representants de llatinoamèrica, Romania i Àfrica. Mn. Joan va fer una reflexió sobre la grandesa de Maria, convidant-nos a imitar la seva actitud d'escollir la Paraula de Déu i fer la seva voluntat. Ens recordava la frase d'un cant tradicional: «Mira l'Estrella, invoca Maria».

Les nostres peticions particulars s'uniren en una sola veu amb les lletanies marianes, el res del Pare-nostre amb les mans enllaçades, i el cant de la pau. I, molt especialment, amb el cant de l'Ave de Lourdes. Les espelmes que dúiem enceses a les nostres mans les deixàrem als peus de la imatge de la Immaculada, que lluia esplendorosa des de l'altar.

Que Maria vagi guiant els nostres passos cap al seu Fill que ens espera pel Nadal.

125è Aniversari de la mort de la Venerable Mare Esperança

Amb motiu de la celebració del 125è aniversari de la mort de la Venerable Mare Esperança, entrevistem a la Madre Juana Sorribes, Missionera Esclava del Cor de Maria, recentment nomenada superiora del convent de Lleida, per a que ens parli de la seva fundadora.

Madre Juana, nos gustaría que trazase a grandes rasgos aspectos significativos de su fundadora.

Sí, con mucho gusto. Nuestra fundadora es la Venerable Madre Esperanza González Puig, nació en Lleida el 19 de mayo de 1823. Y pronto se le reveló su vocación de fundadora y será el 19 de junio de 1862 cuando funde la congregación de Misioneras Esclavas del Inmaculado Corazón de María.

Tuvo que superar muchas y grandes dificultades pero el celo de la gloria de Dios y la salvación de las almas la sostuvo en medio de ellas. También es verdad que la apoyaron personas de gran virtud intuyendo que esta obra iba a dar muchos frutos a la Iglesia. Entre estos apoyos se cuenta el de su hermano Francisco que fue sacerdote.

¿Cuáles son los objetivos que Dios inspiró a Madre Esperanza al fundar esta congregación?

Podemos señalar dos grandes objetivos: La promoción de la mujer marginada que acogía en casas de acogida que ella iba abriendo, y la educación de la niñez y juventud.

En cuanto a la mujer marginada se dice en su biografía que cuando veía a las jóvenes mujeres en grave peligro de perder su dignidad de personas decía: «Se me parte el alma, las considero como a hijas propias a quien tengo que ayudar» Se preocupaba de promocionarlas y que pudieran desenvolverse dignamente en la vida.

En cuanto a la educación cristiana de la niñez y

juventud decía Madre Esperanza: es mejor prevenir que curar. Por ello abrió también colegios con este fin: prevenir.

¿Podría describirnos las experiencias educativas de su fundadora tanto para las chicas marginadas como para los colegios y que ustedes, sus hijas, habrán heredado?

Madre Esperanza educaba amando y con esperanza, haciendo honor a su nombre. Primero recurre a las medidas de amor y sin olvidar esta primera medida a veces hay que ir al castigo, siempre ejemplar, y sobre todo orar ya que es obra de Dios, y Él y la Virgen la protegen.

Además la Madre potencia y cultiva aquellas actitudes que debe tener todo educador, y por ello no escatimaba medios para que sus hijas fueran siempre educadoras cualificadas.

¿Dónde está presente hoy la obra de Madre Esperanza?

Se encuentran casas de acogida para menores y mujeres sin techo, centros educativos, misiones y otros en España, en Argentina y en Paraguay.

Las Misioneras Esclavas del Inmaculado Corazón de María nos sentimos portadoras de la antorcha que hace más de un siglo una mujer catalana prendió en la

Iglesia y deseamos ser presencia del amor misericordioso allí donde el niño, la joven o la mujer, necesiten de una mano que enseñe, acoja, anime oriente y acompañe.

¿Cuándo muere Madre Esperanza?

Muere en 1885, y el 28 de abril del año 2006 fue declarada venerable por S.S. el Papa Benedicto XVI.

«En Madre Esperanza la promoción de la mujer marginada y la acción educativa con niños y jóvenes se fundamentan en su gran corazón, que ardía de amor a Cristo Crucificado, al Inmaculado Corazón de María y a la Iglesia.»

Tasques pastorals del col·legi Sagrada Família

vinculades amb les tasques pastorals de la Parròquia del Carme

El nostre Centre Educatiu ofereix, ja fa temps, als alumnes que cursen el 3r i 4t curs d'Educació Primària la possibilitat de fer la catequesi de la Primera Comunió i més endavant de la Confirmació. Fem servir el Catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola «Jesús és el Senyor».

Enguany uns 65 alumnes han demanat fer la catequesi al col·legi, dels quals 38 faran enguany la Primera Comunió a principis del mes de maig, i 27 han iniciat el primer any. Des de fa anys comptem amb la col·laboració en la nostra tasca pastoral dels Pares Franciscans.

Les nostres programacions inclouen les activitats que ajudin a viure els temps forts de l'Any Litúrgic, entre aquestes, cada any, col·laborem amb la Parròquia del Carme recollint els aliments, en temps

d'Advent, per sensibilitzar els nostres alumnes amb les necessitats del qui ens envolten.

També, entre altres activitats, oferim els dies 21 i 22 de desembre de portes obertes a totes les persones que desitgin gaudir del Pessebre Vivent organitzat pels alumnes i mestres d'Educació Primària, Infantil, ESO i Batxillerat i la col·laboració de l'AMPA.

Col·legi Sagrada Família

Missa solemnitzada per la coral Sant Anastasi

En el quart diumenge d'Advent l'església del Carme va acollir la Coral de Sant Anastasi de l'Esplai Lleida – Sant Anastasi, de l'Obra Social de la Fundació La Caixa. Aquesta Coral compta ja amb uns vint anys de dedicació. Actualment està integrada per unes vint-i-cinc persones dirigides per An-

tonieta Melé. Una d'aquestes «veus» és la de Pilar Lafuente, vicepresidenta de l'entitat que re-

presentava en nom d'Octavi Perenya, president i membre també de la Coral.

Mossèn Joan va agrair en nom de la parròquia del Carme la seva presència i els va desitjar un Bon Nadal.

Concert de Nadal de l'Acadèmia de les Arts Musicals

L'Acadèmia de les Arts Musicals ha escollit enguany l'església del Carme per a fer el seu concert de Nadal. Ha estat el dijous 23 de desembre,

a les vuit del vespre. Al llarg de la tarda havien realitzat els preparatius i el darrer assaig. L'església estava plena de gom a gom d'un auditori entusiasmats que també va entonar algunes melodies i acompanyà alguns ritmes de la Dixie Band.

Va ser una actuació molt viscuda que va mostrar el treball afanyós i entusiasta de l'equip de professors i dels alumnes de l'Acadèmia de les Arts Musicals, dirigida per Elena Pallarés.

Mossèn Joan Mora, rector, va agrair la seva presència a l'església del Carme i va elogiar la seva actuació. «Però qui està més contenta d'escoltarvos és la Mare de Déu del Carme, des de dalt del cambril», va ressaltar.

«La Torxa» rep la visita del nostre Sr. Bisbe

Mons. Joan Piris, el dimarts dia 21 de desembre, visità el centre especial de treball i centre ocupacional de l'Associació La Torxa, ubicat en el complex de la Caparrella. La nostra parròquia sempre ha estat molt unida a aquest centre des que tenia la seva seu al carrer Comerç. El fil afectiu continua encara molt viu entre los dues institucions.

Acompanyà al Sr. Bisbe el nostre rector Mn. Joan Mora. El Sr. Bisbe va anar passant per totes les taules de treballs saludant personalment als 72 usuaris que hi ha en el centre. No cal dir que hi va ver una resposta afectiva i cordial de tots el nois i noies que treballen en el centre. En finalitzar la visita hi hagué una cordial tertúlia amb la directora i el president

del centre i part de la Junta que s'havien personat per aquestencontre. No hi podia faltar la firma al llibre de visites de personatges importants que han passen a visitar-lo. Des de la nostra parròquia ens alegrem de la visita a la Torxa del nostre Pastor.

Hem celebrat el Nadal

La celebració del Naixement del Senyor sempre comporta un doble retrobament: amb Déu fet home i amb els nostres germans, els fills de Déu. És una festa familiar a les nostres llars i a la gran llar de l'Església, amb la gran família de les nostres comunitats. Així ho hem viscut a la parròquia del Carme.

La Nit de Nadal, a la Missa del Gall, el grup de joves de la parròquia va reviu l'adoració dels pastors. La missa del Dia de Nadal va estar solemnitzada per la Coral dels romanesos catòlics. Els infants de la catequesi van ser els protagonistes de l'escenificació de

l'ofrena dels pastors a Jesús a la cova de Betlem; també van interpretar una nadala. El final de la celebració fou el moment escollit per a compartir les felicitacions de les comunitats dels romanesos catòlics, amb Mn. Adrián Burca; dels romanesos ortodoxos, amb el P. Daniel Simon; i la comunitat parroquial del Carme, amb Mn. Joan Mora. Les corals de cada comunitat van felicitar el Nadal interpretant una nadala.

No hi podia faltar l'adoració de tots els feligresos a Jesús Infant, al Déu amb nosaltres que ens porta la salvació i el desig de ser millors.

Toar i la parròquia del Carme fan un homenatge a Francesc Pané

La solemnitat del pòrtic de la Setmana Santa es va revestir per la tarda d'un lirisme profund i dramàtic. El grup TOAR va unir novament art i sentiment a través d'un recital de poemes a l'església del Carme. L'acte fou presentat per Mari Cruz Nevot. La primera part s'ha centrat en el poema de José Zorrilla «A buen juez mejor testigo, basat en la llegenda toledana del Cristo de la Vega.

A continuació, una selecció de disset poemes de Francesc Pané del seu llibre Hores d'olivera va protagonitzar l'homenatge que el grup TOAR i la parroquia del Carme li dedicava. Tot referint-se a Hores d'olivera i en paraules de Mossèn Ramon Prat, actual vicari general, extretes del pròleg que li va dedicar, Mari Cruz Nevot va dir que el poemari és una reflexió simbòlica i contemplativa al voltant del sofriment humà en la seves múltiples manifestacions: físic, psíquic, social, espiritual... Seguint la passió de Jesús des de l'Hort de les Oliveres fins a la muntanya del Calvari, Francesc Pané fa una elaboració personal del Misteri de Crist com una expressió de l'amor i del dolor a la recerca del sentit de la vida.

Enmig d'aplaudiments Francesc Pané agrai un a un als nou rapso-des: Mari Cruz Nevot, Marisol Lavin, Pepita Ruestes, Cristina Guallar, Joan Justribó, Carmelo Guallar, Albert Llorens i Alejandro Olmo; a Enric Castells, director del TOAR, qui li lliurà el llibre commemoratiu dels cinquanta anys del grup teatral; i a Lluís Climent, organista de la parròquia del Carme, que va posar música de creació pròpia per a l'espectacle poètic. Pané també ressaltà la seva especial satisfacció per l'homenatge rebut. Finalment expressà el seu agraïment a la parròquia del Carme per les activitats culturals i sobretot solidàries que s'hi realitzen. Mossèn Joan va agrair a Francesc Pané la deferència i les paraules entranyables vers la parròquia del Carme, que considera com casa seva, i li va lliurar un diploma emmarcat.

La Passió de Lleida

La magnífica recreació de la Passió de Crist que per tretzena vegada consecutiva TOAR posa en escena a l'església del Carme ha comtat enguany amb singulars millores. Entre elles cal destacar la magistral actuació de Joan Bellostes, encarant el paper de Ponç Pilat.

I l'espectacular posada en escena de la crucifixió, el davallament de la creu i la pietat, amb una expressiva càrrega de dramatisme interpretatiu i ambiental.

Homenatge a Manel Bono a Els Pastorets

El grup Teatral TOAR va posar en escena un any més Els Pastorets en versió de Borrego i Carquinyoli, del barceloní Lluís Millà. La parella còmica va estar magistralment encarnada per Cosme García, periodista, i Agustí Guasch, comerciant. A més de la inestimable col·laboració de AEM Teatre i «el Grup Sardanista Montserrat», la representació d'enguany comptà amb dues convidades especials: Mari Pau Huguet i Pepita Ruestes. També hi van participar infants de la Catequesi de la parròquia del Carme, alguns com a pastors i la majoria com a dimoniets.

Al final de la funció es va fer un sentit homenatge a l'actor del TOAR Manel Bono, mort en tràgic accident el mes d'agost. Un quadre amb fotografies d'algunes representacions de Els Pastorets, de la Passió de Lleida i d'altres obres en les que va parti-

cipar el finat a la parròquia del Carme, va ser l'obsequi que van recollir de mans de Mn. Joan el seu nét i gendre, Jordi i Pau Ricart. Ells mateixos havien format part del repartiment d'aquest any. En Pau que des de ben petit ja actuava amb el seu avi estava molt emocionat, i no va poder contenir el seu plor d'infant en recordar-lo. El Cor del Carme va interpretar dues nadesles. Finalment no hi podia faltar l'agraïment a Enric Castells, veritable impulsor de l'activitat teatral a la parròquia.

Com cada any el local parroquial del Carme es va quedar petit. El públic gaudií molt de l'obra, pels diàlegs divertits actualitzats amb nous acudits i pinzellades humorístiques dels dos protagonistes. Dos dies després l'èxit es repetiria a l'escenari de la fundació ADESMA, del Santuari de Sant Antoni de Pàdua dels Pares Franciscans.

L'any passat els Pastorets van comptar amb Mari Pau Huguet i Francesc Pané com a públic distingit. També Pepita Ruestes va acollir a la parella còmica de Borrego i Carquinyoli al seu espai a la Manyana Televisió.

CATEQUESI D'INFANTS

Diada de Reis a la parròquia del Carme.

Sortida a la neu a Port Ainé.

El grup de catequistes amb Mn. Joan.

Fira de la Infància Missionera a l'Acadèmia Mariana.

Celebració de la Candelera.

Trobada de nens de primera comunió amb els seus pares a l'Acadèmia Mariana. Arxiprestat Seu Vella.

Foto: Bisbat Lleida

Trobada de catequistes a la Delegació de Catequesi.

Mes de Maria: poesia i música a la Mare de Déu.

Ofrena floral a sant Anastasi.

Final de curs de catequesi.

Corpus Christi a la Catedral.

Processó del Corpus Christi.

Premis del Concurs Bíblic.

Premis del Concurs dels Fanalets de Sant Jaume.

Teatre «Sant Jaume ve de Galícia» a l'EI.

Processó de la Mare de Déu del Carme.

Inici de curs de catequesi.

Celebració de l'Advent a l'església del Pilar.

Taller de pessebres.

Concurs de pessebres.

Ofrena dels pastors el dia de Nadal.

Els Pastorets infantils.

Grups de la Parròquia

Van funcionant al seu ritme normal:

- Grup de formació d'adults: dijous 20-21 h
- Vida creixent: 1r divendres de mes, a les 17h
- Grup de viudes: 2n dimecres de mes, a les 17h
- Cor del Carme: Dimarts i divendres, a les 20 h
- Atenció als malalts: 3r dimecres de mes, a les 17h
- Caritas
- Borsa de treball: tots els dies, a les 18h
- Banc d'aliments: tots el dies, a les 11h
- Missions
- Taller litúrgic: els dimecres de 16 a 20h
- Grup de joves: els divendres, a les 20h
- MIJAC: dissabtes, a les 17h
- Catequesi de 1ª comunió: el dimarts de 18-19h
- Catequesi de confirmació: dissabtes a les 11h

CATEQUESI DE CONFIRMACIÓ

Pasqua del Malalt a l'Hospital de Santa Maria.

Jornada de l'Immigrant.

Festa de la Mare de Dèu del Carme

Peregrinació a Lourdes

Assajant cants amb la guitarra.

Celebrant una onomàstica.

Als campaments Aneto-Senet.

Ball bolivià a la Romeria de Graus

A Torrefarrera amb Mn. Ezquerria.

44è aniversari sacerdotal de Mn. Joan.

Amb el Papa a Barcelona.

Preparant el Nadal.

EXCURSIONS

Sortida a la neu a Port Ainé

Un dia esplèndid a Port Ainé, de gaudir dels paratges nevats del Pirineu, i un dia de convivència entre tots els que hi vam participar. A la tarda, a l'església parroquial de Tremp, la Santa Missa d'acció de gràcies.

Recuerdos de un viaje a Fatima, Santiago de Compostela y Covadonga

Del 28 de abril al 1 de mayo de 2010

Día 28, un día normal para muchos y no muy normal para otros. Era un día diferente. En fin, cuarenta peregrinos, entre lleidatans, latinos y rumanos con el Padre Adrián, emprendíamos la gran aventura que el Padre Juan había organizado espectacularmente para que los interesados se embarcaran con los «Jose Marías» (Chóferes del autocar) rumbo a las tres citas insinuadas anteriormente.

Hacia las 6 de la tarde llegan los peregrinos felices a la Parroquia del Carme. Unos por conocer, otros por volver y otros porque no tenían más que hacer. Pero todos con el deseo de colocar su maleta pronto y buscar el mejor asiento. Acomodaditos damos la bienvenida acompañada de oraciones, cantos y alabanzas bajo la mirada de María, rumbo a Fátima.

Fue una noche de viaje en autocar. Para unos, una velada larga; para otros, una siesta corta... pero superamos bien la prueba. Al final durmiendo todos, menos «José María», alias «el Xema».

La luz del sol nos saluda con un bello amanecer en el país vecino, Portugal, donde la Reina Madre quiso saludar a los tres humildes pastorcitos. Deseo de ir a Cova de Iria... visita de la basílica... encuentro en el lugar de la aparición, lugar propicio para un silencio contemplativo y de una espiritualidad reconfortante. Todo eso interrumpido por el canto del «trece de mayo» entonado por las melodio-

sas campanas de la hermosa basílica. Conmoción provocó en nuestros espíritus las tumbas donde reposan los restos de los tres videntes, niños humildes y santos, cuyos ojos contemplaron el rostro de la Virgen Madre. Sólo nos quedaba contemplar al Señor en la mesa de la Eucaristía compartida con el grupo de peregrinos de Lleida que habían salido antes que nosotros, acompañados por Mn. Ezquerria. Teníamos la sensación de experimentar la unión de una gran familia acompañada por María que nos aunaba a todos como «la gallina reúne a sus polluelos». Intenso y repleto de fervor fue el «viacrucis» o el camino de la cruz, donde palpábamos el valor del sufrimiento redentor de Cristo. Colofón de este día fu el rezo del santo rosario y la procesión del Santísimo a la luz de las velitas que eran promesa de un vivir más rejuvenecido.

En fin, un día que fue como un trampolín que nos lanzó con renovada energía hacia Galicia donde ganaríamos el jubileo compostelano.

El viernes día 30 de abril. Viaje por la mañana y tarde de recreación en el Grove i la Toja. Paseo turístico con el tren por toda la isla. Misa en la parroquia de Sanxenxo, presidida por el párroco de 93 años y que es el promotor del maravilloso templo parroquial de piedra.

Día 1 de mayo, Santiago de Compostela. Como peregrinos llegamos caminando el último trayecto.

Puerta Santa, Abrazo del Santo y Eucaristía culminada por el «botafumeiro».

Día 2. Y... para Covadonga marchar. Pero, antes en Gijón descansar. Ya el domingo junto a la «Santiña», la cascada todos pudimos mirar y en la gruta una oración elevar. Todos a la misa participar y después un tiempo libre se da. Los rumanos en la parada esperarán, y los colombianos tarde llegarán. Un largo viaje de vuelta nos espera... y a las once de la noche, la Seu Vella, iluminada, en lontananza esperando está.

Juan Ignacio

*A la plaça
del Santuari
de Fátima*

Excursió a Ivorra, Cardona i Sant Ramon

La sortida de fi de curs dels agents de pastoral de les parròquies de la Mare de Déu del Carme, Sant Joan i Sant Pere s'organitzat, com en els darrers anys, conjuntament amb la parròquia del Pilar. Fou el 17 de juny, una jornada molt agradable de convivència en què s'anaren refermant els vincles d'amistat dels col·laboradors d'aquestes parròquies, a través d'una sèrie de visites culturals que han enriquit el nostre coneixement del territori, de la religiositat dels seus habitants i del seu art.

L'activitat central programada era la visita al Santuari del Sant Dubte d'Ivorra, situat en una petita població entre Cervera i Torà, que enguany celebrava el Mil·lenari del Sant Dubte. L'actual santuari es va edificar el 1663 en el lloc on hi havia l'església primitiva. Aquí els mossens que ens acompanyaven, Mn. Joan Mora, Mn. Xavier Jauset i Mn. Josep Lluís Molet van concelebrar. Prèviament havíem visitat la nova església parroquial, dedicada a Sant Cugat, bastida el segle XI a l'interior del recinte emmurallat d'Ivorra. Aquí es conserven el retaule i el reliquiari, gòtics del s. XV, època en què el rei Alfons el Magnànim autoritzà la Confraria de Santa Maria d'Ivorra a donar difusió del miracle per tota la Corona d'Aragó.

La segona etapa del viatge era Cardona. Allí vam visitar l'església parroquial de Sant Miquel, guiats pel seu rector. Després de dinar vam pujar fins al castell dels Cardona, una destacada família de la noblesa catalana, habilitat parcialment com a Para-

dor de Turisme, i la Col·legiata de Sant Vicenç, obra unitària del segle XI i de les més excelsos del romànic llombard català.

Finalment, ens vam adreçar al Monestir de Sant Ramon Nonat, dedicat al sant mercedari del segle XII. Segons la tradició Ramon havia nascut al Portell, després de la cesària practicada al cos ja mort de la seva mare pel propi vescomte Ramon Folc I de Cardona, del qual era parent. Abans de dedicar-se a redimir captius Sant Ramon pasturava el bestiar pels camps de l'ermita de Sant Nicolau del Portell. Va morir al castell de Cardona, anant de camí cap a Roma per a ser investit cardenal. Conta la tradició que la seva fama de santedat va portar als Cardona i als habitants del Portell a disputar-se el seu cos sense vida. Una mula cega va arbitrar en el conflicte a favor de l'ermita de Sant Nicolau, precedent del santuari que visitàvem, l'anomenat Escorial de la Segarra.

El frare mercedari que ens havia situat en l'origen del monestir va mostrar-nos, després, l'església i la capella de l'urna on es conservaven les restes del sant. Després ens va guiar pel claustre i per algunes dependències del monestir regentat per una comunitat de mercedaris. Són de destacar l'amplia col·lecció d'exvots pintats, des del segle XVII fins l'actualitat, i els magnífics cantorals de música gregoriana pròpia.

La bonança del temps i dels cors va presidir la jornada d'un viatge, curt però intens, que va enriquir-nos com a persones i com a cristians.

Croàcia, una nova fita en les excursions del Carme

Aquest any, del 23 al 30 d'agost hem viscut una nova experiència: Croàcia... i una curta intrmissió al país Bosnià: Mostar i Metjurgorje. Entràrem a aquesta nació per **Pula**.

Croàcia és un dels països petits d'Europa, però encantadors. Ha passat de ser una desconeguda, per convertir-se en un dels destins preferits en els últims anys. La seva costa és una de les més belles de la mediterrània. Les ciutats que la jalonen, especialment **Split** i **Tragir**, les dos les varem visitar, són autèntiques joies arquitectòniques on han deixat empremtes les diverses cultures i dominacions que han imperat al llarg dels segles en aquestes terres.

Una història pròpia, on predomina l'empremta medieval important. L'interior, no deixa de ser menys turístic i formós. Allí s'hi troba la capital, **Zagreb**, i diversos parcs nacionals, entre els quals vam visitar el més conegut: el de **Plivice**. Amb els seus 16 llacs connectats entre si, amb nombroses cascades i una magnífica xarxa de senders i camins. Està inclòs al Patrimoni Natural de la Humanitat per la UNESCO, el 1979.

Mostar va deixar una empremta forta en els nostres esperits, com forta va ser l'empremta de la guerra dels Balcans en els seus monuments i en les persones. El regal que se'ns va fer d'un quadre del pont destruït, i tornat a construir posteriorment segons la seva forma original, ha estat un moment important de la nostra excursió. Tant de bo que aquest poble ferit per les armes i l'odi pugui recupe-

rar plenament la pau interior i, sobretot, l'exterior amb la reconstrucció de tot el seu patrimoni, exponent de la seva història. La visita de Mostar no ens deixa indiferents.

Medjugorje. Centre religiós on la Verge Maria es fa present per fer-li al món una trucada nova a la conversió. Allí la fe hi entra pels cinc sentits. S'ha iniciat un moviment de pelegrinatge. Un moviment de pau. Pau que experimenten les persones al seu interior, especialment a través del sagrament de la Reconciliació, i que, també, es transmet cap a l'exterior. La Mare de Déu es presentà davant els vidents: «*Zo soz la Reina de la Pay*». Com a pelegrins, ens vam unir al gran grup de fidels de diverses parts del món que s'havia reunit allà per pregar i sentir la presència propera de Maria.

Dubrovnik. Va ser l'última fita del nostre periple per terres dels Balcans. Ciutat totalment restaurada dels atacs contra Serbia. Van caure unes 2.000 bombes deixant impactes importants. Està totalment restaurada. Impressionant els seus 1.900 metres de muralla que tanca la ciutat medieval. A l'església de Sant Blai demanarem la seva benedicció i protecció.

Una experiència inoblidable. Amics i exploradors aficionats ens va fer del viatge una experiència que marcarà la nostra vida.

Bona direcció la de guia, Isabel. Incansable i amable, Jenko, el xófer. I sobre tot, el degoteig d'amabilitat de tots i cadascun que no ens va deixar en tota la ruta.

Peregrinació a Lourdes

Dies 26 i 27 de juny amb l'Hospitalitat. Cap de setmana en pelegrinatge guiats per Mn. Joan Ramon Ezquerro. Dissabte missa a l'església parroquial moderna d'El Pont de Suert, preludi d'altres mostres d'art de l'itinerari.

Poc després de Les (Vall d'Aran), ja en terra francesa i enmig d'un paisatge de verd intens, augmenta l'anhel dels pelegrins per veure la Mare de Déu de Lourdes i posar als seus peus les inquietuds de cadascú.

Arribada a Lourdes al migdia i després d'un breu dinar visita al Santuari de la Mare de Déu. Els diversos espais, pintures i mosaics del Santuari, ben descrits pel guia del grup, invitaren a fer una pregària personal. Després, camí cap a la cova de Masabiella on la imatge de la Verge adossada a les pedres de la muntanya, de les que sempre regalima l'aigua recorda el lloc on la Bernadeta veié la Verge Maria, qui li confià la seva identitat: «Sóc la Immaculada Concepció». Impressiona el seguit de pelegrins que esperen confiats banyar-se en les aigües del manantial.

A la tarda: pregària a la Basílica de Pius X, edifici amb una capacitat de 25.000 persones. La celebració fou dirigida pel nostre bisbe Monsenyor Joan Piris. Tot seguit: el Rosari amb torxes presi-

dit també pel nostre Sr. Bisbe, qui en clogué l'acte. Aquí els protagonistes foren els malalts de diversos països, el rostre dels quals expresava una immensa emoció, devoció i confiança en la Mare.

Aquesta peregrinació coincidirà amb el 25è aniversari de la formació, a Lleida, de l'Hospitalitat de Lourdes, grup al que es van unir els pelegrins del Carme, i així ho recorda una fotografia conjunta al peu del Santuari.

El diumenge es participa en la Missa Internacional, en aquesta ocasió presidida pel Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Monsenyor Lluís Martínez Sistac i concelebrada per més d'un centenar de sacerdots. Barcelona commemorava així el cinquantenari de l'Hospitalitat de Lourdes a la ciutat.

Un Via Crucis resseguint les figures de marbre d'un estil classic, instal·lades a la ribera del riu canalitzat, va cloure l'estada a Lourdes. Estada que fou testimoni dels nombrosos fidels d'arreu del món que veneren l'advocació de la Mare de Déu de Lourdes, molts amb l'esperança de millorar la seva malaltia, d'altres buscant assumir-la i tants d'altres mancats de fe que cerquen en la Mare llum per a trobar l'estel del nord en la nit fosca de la seva vida.

Maria Dolors Milà

Peregrinació d'immigrants

La ja tradicional peregrinació d'immigrants a Lourdes va tenir lloc el darrer diumenge de juny, coincidint amb l'organitzada per l'Hospitalitat de Lourdes, presidida pel senyor bisbe, de quatre dies, i la de la parròquia del Carme, de dos.

Els tres autocars de la nostra expedició van efectuar una parada a El Pont de Suert per esmorzar. Prop de migdia arribàvem a l'esplanada de la Basílica del Rosari on ens vam fer la foto de grup. Seguint ja l'horari previst, vam participar en la celebració de l'eucaristia a la Basílica Superior.

Després d'un dinar de picnic vam creuar Le Gave per adreçar-nos al prat, punt de trobada amb els altres grups de pelegrins lleidatans. La creu que pre-

sidi el Via Crucis es deixaria, després, al peu de la Creu de l'Esplanade, prop de la porta de Sant Michelle, junt amb les altres creus de totes les Hospitalitats que enguany han peregrinat a Lourdes.

Després de la processó dels malalts fins a l'espectacular basílica subterrània de Pius X, vam assistir una estona al festival preparat per l'Hospitalitat de Lourdes en celebrar-se el 25è aniversari de la seva constitució. L'ambient i les diferents actuacions expressaven la joia i l'esperit de germanor que presidia l'expedició.

Amb l'impacte visual i emotiu del Rosari de torxes recuperàrem, però, l'esperit que ens havia impulsat a viatjar fins a l'avantsala del cel. Hi tornarem!

La Sagrada Família: un pont per a la glòria

Una jornada memorable per als feligresos de la parròquia del Carme, majoritàriament joves i immigrants, que ens vàrem unir a la nombrosa expedició organitzada pel bisbat de Lleida per a participar a Barcelona en la cerimònia de Dedicació del Temple Expiatori de la Sagrada Família pel Sant Pare Benet XVI.

El nostre autocar formava part dels sis que integraven l'expedició. La sortida de Lleida realitzada a les 5 del matí ens permeté situar-nos en molt bon lloc dins dels espais que teníem reservats la majoria, en les immediacions de la façana del Naixement. Des d'allí vàrem poder seguir la cerimònia a

través de pantalles gegants, amb una extraordinària qualitat d'imatge i so. La proximitat física al recinte i l'ambient d'entusiasme i devoció van contribuir a participar vivament en la celebració de l'eucaristia de consagració del temple. Un dels moments de més intensitat que vàrem viure va estar el cant del Viro-lai. Igualment la sortida del Papa a l'exterior a l'esplanada on ens trobàvem per a resar l'Angelus.

Seguidament sortírem del recinte i ens adreçàrem al Col·legi Maristes Immaculada, pròxim a la Sagrada Família. Allí s'hi havien aplegat grups de joves de diferents diòcesis catalanes. Els representants de la Delegació de joventut de Barcelona i

del SIJ (Servei Interdiocesà de Catequesi de Catalunya), i uns joves testimonis, van compartir alguns dels sentiments viscuts durant el matí. També van informar als nombrosos joves concentrats sobre la Jornada Mundial de la Joventut que tindrà lloc a Madrid el proper mes d'agost, animant-los a participar.

En conjunt va estar una històrica jornada de comunió eclesial que sempre recordarem, marcada per la visita del Papa i la consagració de l'obra d'Antoni Gaudí, l'*arquitecte de Déu*, dedicada a Sant Josep i

a la Sagrada Família de Natzeret, model d'humilitat i fidelitat. Una majestuosa catequesi en pedra que expressa plàsticament i simbòlica totes les veritats de la nostra fe.

Des d'aleshores la nova basílica de la Sagrada Família resta oberta al culte de lloança a Déu. La seva Glòria es fa present resplendent a través d'aquesta obra excelsa i sublim, inspirada per la providència i feta per amor a Déu. El somni de Gaudí s'ha fet realitat, gràcies a Déu.

Romeria a la Ribagorça: Graus

La XXXII Romeria de la Ribagorça va congrega novament persones de tots els pobles de la comarca i d'altres indrets. De Lleida hi anaren tres autocars, un d'ells de la parròquia del Carme que com cada any s'ha volgut sumar a la trobada mariana que ininterrompudament s'ha celebrat en distintes poblacions d'aquesta comarca catalanoaragonesa travessada per

la Noguera Ribagorçana, riu que li dona el nom i la divideix entre les dues terres germanes: Aragó i Catalunya. Enguany la població amfitriona ha estat Graus.

Abans d'arribar a Graus vàrem fer una breu visita a Torreciudad, el santuari dedicat a Nuestra Señora de Torreciudad, venerada des del segle XI a l'ermita, i des de 1975 a aquest Santuari, situat

a mig camí de El Pilar de Zaragoza i Lourdes, que va promoure San Josemaría per a difondre la devoció a la Mare de Déu i per a encomanar-li la conversió i la pau de moltes ànimes.

Com és habitual, la trobada tingué un vessant religiós amb la romeria de les marededéus dels pobles de la Ribagorça, i d'altres indrets que s'hi han sumat, com Fraga (Mare de Déu del Pilar), Llardecans (Mare de Déu de Loreto), Lleida (Verge Blanca)... i la celebració de la Missa. El dinar de germanor i el festival li van conferir un vessant més festiu. Els actes programats després de la romeria va tenir lloc al pavelló esportiu de Graus i van a plegar més d'un miler de persones.

L'Eucaristia va estar presidida per Monseñor Alfonso Millán, bisbe de la diòcesi de Barbastro-Mon-

zón, i concelebrada per una vintena de sacerdots, entre els quals hi havia Mn. Juan Nzé, sacerdot de la diòcesi de Bata (Guinea Equatorial) que passava uns dies de descans a Lleida, i Mossèn Santiago Mataix, diaca. Mons. Millán ha centrat l'homilia en el lema de la Romeria «*Haced lo que él os diga*».

El festival va comptar amb un ampli repertori de cants i melodies populars de la zona, molt ben acollits per part del públic assistent. Un grup de joves de la parròquia del Carme va representar una dansa boliviana que havien assajat durant l'estiu sota la direcció de Doly Flores, catequista de la parròquia del Carme. Ho van fer molt il·lusionats i reberem un fort aplaudiment. Per a ells i per a tots, la jornada va suposar una experiència de fe i de convivència molt gratificant i enriquidora.

Núria i Cerdanya

Dies 10 i 11 d'octubre. Una nova experiència de convivència amb ocasió de la visita del Santuari de Núria. Dos autocars. Un solament a Núria i l'altre amb l'extensió a la Cerdanya catalana i francesa.

A tots el qui pugem a Núria, ens encisà. Ens amaràrem de la devoció a Maria. Es cert que pel temps plujós no vàrem poder resseguir els prats i les fonts de la vall.

Tinguérem l'oportunitat de venerar aquella imatge petita que amb paraules del Mn. Manuel Pal ens la defineix així:

«Mireu-la, al tron com una reina seu,
Mantell de porpra sobre les espatlles porta,

Corona al cap..., té mans d'una dona forta
Posat seré i humil calçat al peu.

Tot el seu tresor ens l'ofereix.

El té a la falda. És Rei i és el que regna.

Un llibre té a la mà. De llum impregna
tot l'univers i els cors quan beneeix»

Després d'un dia intens per les dependències del Santuari ens abocarem de nou cap a Ribes de Freser davallant amb el majestuós i senyorial tren cremallera. En aquesta població ens separarem dels pelegrins d'un dia i els de dos dies. La prolongació de l'excursió es feu cap a la Cerdanya, concretament passarem la nit a Puigcerdà. Amb l'ascensor ens remuntarem a la part antiga de la població. Nucli antic amb les dues places i interessants comerços.

El segon dia ens traslladarem a la Cerdanya francesa, concretament a Vilafranca de Conflent, població acordonada per una imponent muralla. Molt a prop d'aquesta ciutat visitarem les coves prehistòriques de «Les caneletes», el Versalles subterrani del Pirineu i una simfonia al centre de la terra. La sala blanca, el temple d'Angkor... i altres dependències meravelloses i incloses a la llista del Patrimoni Mundial de la UNESCO. Un matí de somni remullat per la pluja intensa.

De tornada cap a Lleida no podríem deixar de fer una parada a la Seu d'Urgell. Una bona acollida del Sr. Rector, Mn. Parés, a qui hem d'agrair les facilitats prestades i la explicació molt competent de la catedral.

Amb cants i alegria arribarem de nou a Lleida, on la vida transcorre amb el mateixos paràmetres.

Resum de les obres i restauracions que s'han dut a terme a l'església de Sant Pere Apòstol

Enguany l'església de Sant Pere ha estat restaurada. Tota la restauració, decoració i pintura ha estat realitzada per Jorge Sánchez Benites. Nascut a Santiago de Chuco (Perú). Amb els anys es va traslladar a Trujillo (Perú); allí va fer el seus estudis en dibuix i pintura. Després s'especialitzà en restauració. Va treballar durant uns anys en reproduccions, en ceràmica, d'art precolombí i posteriorment en resines.

El procés de restauració s'ha realitzat en diferents fases. La primera es va inaugurar amb motiu de la festa de la Mare de Déu de l'Arcada (veure pàgina 54); la segona en la patronal de Sant Pere (veure pàg. 27). En la festa de la Mare de Déu de l'Arcada que celebrarem el mes de gener de 2011 es completarà tota l'obra amb l'entronització de la imatge de la Mare de Déu de l'Arcada ja restaurada al costat dret de l'altar major.

Amb aquesta obra l'església de Sant Pere ha recobrat el seu esplendor, tant pel que fa a l'espai dedicat al culte com a la rehabilitació dels baixos com a lloc de reunions i d'esbarjo: el Centre Beat Francesc Castelló.

Als baixos de l'església:

- S'han repicat totes les parets deixant-les a pedra vista. Els lavabos s'han fet tots nous.
- La instal·lació elèctrica s'ha fet tota nova i tot el sistema d'il·luminació és amb fluorescents.
- S'han enguixat i pintat els treballs, com també s'ha fet un repàs general a l'escenari i decoració de l'arc.
- Decapar per fora i per dins la porta del carrer que dona accés al baixos; fer una cura en les parts afectades per la quera; envernissar-la. Pintar les parets de l'escala, així com també s'ha tornat a posar l'antiga barana de ferro pintant-la de color gris.
- Als finestrals que donen al carrer Major, s'hi han ficat finestres d'alumini de color or vell amb doble vidre.
- A l'escala interior que dona als baixos, s'hi han pintat les parets i la barana de fusta, com també totes les portes que donen a diferents accessos dels baixos.

- **Decoració de la capella del Sant Crist** imitant els mateixos colors de marbres que hi havia, daurant algunes parts afectades. També s'ha tret el damasc de color vermell que hi havia als fons, pintant-ho de nou del mateix color. Renovació de la instal·lació elèctrica de les làmpades de forja que hi ha als costats.

- **Decoració de l'altar de Sant Antoni**, recuperant els dibuixos originals. Neteja de les làmpades de llautó del mateix altar i fer-hi la

instal·lació elèctrica nova. Reparació d'un dit de Sant Antoni.

Per aquesta restauració de l'altar de Sant Antoni, la parròquia ha rebut la quantitat de 230 euros en donatius.

- **A l'altar de la Puríssima**, s'ha decorat la part baixa del retaule - o sòcol inclòs la taula de l'altar imitant els mateixos colors; daurat de les parts afectades.

A l'església:

- **Decapar la porta lateral de l'església** que dona al carrer Major i envernissar-la.

- **Decoració de l'altar del Sagrat Cor**, que ha consistit en fer tres arcs, realitzats amb resines i fibra de vidre formant un tríptic, ocupant tota l'amplada de la paret. Per a les columnes, els capitells i els arcs s'ha seguit la mateixa línia del altar que hi ha de pedra, decorant-ho imitació marbre de color gris. L'arc central és més ample i una mica més alt i el fons s'ha decorat amb pintura daurada brillant. El fons de cada costat s'ha decorat amb pintura daurada mate i s'hi ha penjat una làmpada. Per a la qual decoració s'ha recollit en donatius l'import de 1.200 euros.

Neteja de les làmpades de llautó que s'han posat a l'altar i fer tota la instal·lació elèctrica nova.

S'ha portat a terme una cura a fons de la peanya de la imatge, que estava molt malmesa per la quera, refent les parts dolentes, decoració de la mateixa imitant marbre, decorat amb pa d'or les lletres *JHS* i la ornamentació de la part baixa.

A la imatge del Sagrat Cor, s'han tapat les esquerdes de la base, decorant de nou el cel, els núvols i les ales dels querubins.

- **Decoració de la paret del fons de Santa Llúcia**, on s'hi ha fet un esponjat amb una orla daurada; curar la peanya de la quera, decorant-la imitació marbre i ficar pa d'or a tota la ornamentació.

Fer de nou els ancoratges de ferro per la paret.

Reparació de dos dits de la imatge; decoració de la palma de màrtir amb pa d'or amb uns filets verds i amb pa d'or i pa d'argent el plat que porta a l'altre costat amb els ulls.

- **Decoració íntegra del retaule de Sant Josep** que consisteix en imitar de tres colors diferents de marbre roig alacant, per fer ressaltar les diferents parts artístiques del retaule, així com també daurar els capitells i les bases de les columnes, pilastres, etc. els raigs del coronament del retaule amb pa d'argent; decoració dels querubins. A la ornamentació de la part baixa o predel·la, s'hi han ressaltat tots els estris que hi ha de fuster, (pagat íntegrament per uns particulars).

- **A la fornícula de l'altar de la Mare de Déu del Carme**, s'ha fet una cura a fons de la quera,

reconstrucció dels pinacles, i decoració de les parts malmeses. Fer de nou els ancoratges de ferro de la paret per a la base de la fornícula.

Instal·lació elèctrica nova a cada costat de l'altar per posar endolls.

L'altar de marbre, de color crema, també s'hi ha fet una reconstrucció de les parts malmeses de la taula de l'altar, columnes etc. amb la seva decoració corresponent.

La imatge de la Mare de Déu és de talla, s'hi ha fet també una cura a fons i algun retoc a la corona de la Mare de Déu i del nen Jesús. «Va ser donada per la família Serra - Xam-mar l'any 1.957, i va ser feta per l'escultor Fausto»

- **Pintar la fornícula de Sant Pancraç**, amb un esponjat de color verd i una neteja a fons de tot el zócal de fusta.

- **Canvi d'ubicació de la pila baptismal**, col·locant-la al costat dret del presbiteri, netejar-la, polir-la, etc.

- **Retaule de marbre de l'altar major**, netejar-lo, encerar-lo i polir-lo, recuperant els diferents colors que hi ha de marbres i reparació de algunes parts afectades de la fornícula de Sant Pere.

Polir, pintar i envernissar la tarrina de l'ambó i la de l'altar major.

Pintar de color gris tot el sòcol de l'església.

Restauració d'una pilastra de fusta, pintar-la donant-li els efectes de marbre de color roig alcantar, refer algunes motllures i daurar-les.

Netejar, pintar i decorar la làmpada de forja que hi ha davall del cor; canviar la il·luminació amb bombetes de baix consum.

- **Viacrucis**, Restauració d'algunes estacions del viacrucis que estaven malmeses pel pas del temps, així com també s'han fet dos estacions que faltaven: la

X (*despullen a Jesús*) i la XV (*la Resurrecció*), seguint la mateixa línia de les que hi ha.

- **Altar del Beat F. Castelló**, netejar, encerar i polir el sòcol i l'altar d'alabastre.

- **Escultura en ferro forjat de Sant Francesc d'Assís**, obra de l'argentí Miguel Angel González. Mostra la nuesa del sant simbolitzant l'alliberament de qualsevol lligam material. Donació que re-

corda l'església del convent franciscà, nom que encara perdura en la «placeta» de Sant Francesc.

Fusteria:

- Confessionaris: netejar-los, fer una cura a fons, refer alguna part malmesa, envernissar-los, entapissar els agenolladors, etc.

- Porta principal: ficar unes planxes de ferro d'uns 25 cm. aproximadament a la part baixa de la porta, repassar, restaurar, i refer els forrellats, panys i ancoratges de ferro de la porta, adaptar una de les portes petites per poder entrar amb cadira de rodes, netejar, tapar les fissures, envernissar-la per fora i pintar de color negre els claus que adornen la porta i pintar-la de color marron per dins i de negre els ancoratges.

- Cancell: netejar-lo, decapar les parts baixes que estaven malmeses i envernissar-lo, refer el

passador de les portes grans; ficar dos plafons de metacrilat, pels cartells; recuperació d'un antic plafó de fusta, decapar-lo, pintar-lo del mateix color que la fusteria del cancell, decorant l'escut de Sant Pere que hi ha al damunt. Aquest plafó te com a finalitat ficar-hi els cartells de culte que es fan a Sant Pere.

- Pintar i envernissar la resta de portes que hi ha a l'església.

- Escala interior que dona a la part alta de l'església: rascar la part malmesa, tapar les esquerdes, pintar les diferents portes i finestres, pintar tota l'escala de dalt a baix, el barana de ferro, instal·lació nova de la llum, etc.

A la façana:

- **Pintura de les façanes principal i lateral i neteja de la pedra**. Aquests treballs han estat realitzats i sufragats per la Comunitat ucraïnesa.

Jorge Sánchez Benites ha fet l'obra de restauració de Sant Pere.

Antoni Miquel i Lourdes Solà

*La imatge restaurada
Museu de Lleida-Arxiu
Sarrate-Torres*

La Mare de Déu de L'Arcada

La imatge estava originàriament situada en una capelleta damunt de l'arc de la Porta o Arcada de Castro. La imatge havia estat descoberta dins l'argamassa d'aquesta porta de l'antiga muralla romana. La devoció va néixer en agraïment per haver d'atribuir-li la protecció de la Mare de Déu als habitants d'aquest rodal de la ciutat de la pesta de 1349.

L'any 1802 fou enderrocat l'arc i els veïns col·locaren la imatge dins d'una fornícula d'una façana del Carrer Major. Fou amagada amb motiu de la Guerra del Francès, i retirada en el temps de la revolució de

setembre de 1868. Tornà a la seva ubicació durant la restauració monàrquica fins l'any 1936. Les germanes Filo i Dolors Alcaine i Gabaldà, «les tonyetes», la protegiren durant la guerra civil. Acabat el conflicte es va situar a l'església de Sant Pere.

Actualment el temple té dues imatges amb aquesta invocació. A l'interior, l'escultura policromada dels segles XVI-XVII, d'uns setanta centímetres d'alçada, entronitzada a la dreta de l'altar major. I a l'exterior, en un nínxol del lateral del temple que dona al Carrer Major, hi ha la nova imatge de la Mare de Déu de l'Arcada. Obra d'Innocenci Soriano-Montagut (1893-1979), un escultor nascut a Amposta i afincat a Lleida, és una interpretació postmodernista d'un model clàssic. Amb la convocatòria d'un concurs públic es va recuperar la presència de la Mare de Déu venerada al Carrer Major.

La imatge de la Mare de Déu de l'Arcada que es conserva i es venera

a l'església parroquial de Sant Pere de Lleida, és una talla de fusta policromada i daurada de 74 cm d'alçada. Segons explica Jordi Curcó a «Fets, costums i llegendes», l'any 1959 l'associació de veïns del carrer Major i plaça Paeria, va declarar la «Verge de l'Arcada» patrona de l'entitat i del carrer. Original del segle XVI, aquesta «*Imagen anterior a la invasión sarracena*» fou «*restaurada por José Balcells y Sendil, escultor. Barcelona Abril, 1.888*», segons consta en un pergami enganxat al darrera. Devia estar molt malmesa ja que, segons Curcó, «*des de temps immemorials havia estat a l'exterior, en diferents ubicacions*», i ni que fos a recer de «*ninxols i fornícules*», hauria patit llargament les variacions i inclemències del clima. En aquestes condicions, la fusta del suport, degut a la seva higroscopicitat, sofriria moviments considerables produint-se esclatxes i fissures que afectarien, de forma considerable, els estrats superiors, l'estuc de preparació, també molt higroscòpic, i la policromia i daurats. Nombrosos claus que s'hi clavaren per reforçar i lligar el suport, ho confirmen. També estava afectada per una important infecció d'insectes xilòfags que juntament amb les humitats, debilitarien i descompondrien la fusta, principalment en la base, compromentent la seva estabilitat, per la qual cosa se li afegí la peanya.

La intervenció a que fou sotmesa la imatge fou molt exhaustiva: s'estucà pràcticament tota la imatge -en alguns llocs amb gruixos considerables- i es

repintà sobre les restes de policromia original, desvirtuant la volumetria i l'estètica originals, com queda palès en diferents trets de la imatge que no corresponen a la tipologia de la seva època.

Després de 122 anys, la imatge necessitava una altra intervenció i la inquietud de mossèn Joan Mora aconseguí que aquesta es restaurés en el Taller de Restauració del Museu de Lleida, Diocesa i Comarcal. Aquesta restauració ha consistit en:

- Eliminació mecànica de deposicions orgàniques.
- Desinfecció preventiva.

La imatge de la Mare de Déu de l'arcada d'Innocenci Soriano Montagut

- Eliminació de les gotes de cera amb mitjans físics.
 - Fixació de la preparació i la policromia.
 - Eliminació de l'òxid dels claus i de l'argolla de la part posterior i aplicació de desinhibidor del rovell.
 - Enganxat de la mà dreta del Nen que estava solta.
 - Estucat d'algunes llacunes per igualar alguns des-nivells i com a consolidació de la preparació i poli-cromia.
 - Farciment de les esclertes.
- La pàtina que ha adquirit la imatge té zones molt

ennegrides, per la qual cosa s'han igualat amb el to general de la resta de policromia i daurat amb mitjans fisicoquímics.

S'han retocat, amb criteri il·lusionista, les zones estucades de la cara, la resta amb tintes neutres i una veladura en el vestit del Nen per igualar el color.

Com a protecció final, i com a consolidant se li ha aplicat una resina sintètica.

*Mariàngels Torres, J. Lluís Sarrate,
Tardor 2010*

Els romanesos catòlics

Un any sacerdotal i ... un nou any per les famílies

Comencem un nou any litúrgic sota el lema del Sant Pare Benet XVII escollit per al dia de l'immigrant: una gran família humana, la família dels que entren a l'església del Carmen, sense tenir en

compte la raça, la nacionalitat o la cultura, per implorar la benedicció de Déu. No podem pensar d'una altra manera si ens hem proposat seguir el consell del nostre bisbe de Iasi, Romania, Petru Gherghel, perquè totes les comunitats catòliques de Romania, però també les de fora del país, el de **pregar enguany per les famílies**, la família com a petita església, que té com a model la Santa Família de Nazaret. I si l'any passat vam pensar en els nostres sacerdots, vam resar per ells, sota la protecció del Rector d'Ars, Sant Joan Maria Vianney, no podem començar l'any d'una altra manera que no sigui resant per al nostre estimat padre Mihai que va cuidar la Nostra comunitat i que pensem que pot ser un model d'entrega tan per als

capellans com per a tots els fidels.

La nit de Pasqua

I la oració més solemne la vam fer a **la nit de Pasqua** quan ens hem trobat tots plegats a la Plaça de Sant Joan per proclamar la fe en la resurrecció de Crist amb els

nostres germans greco-catòlics i ortodoxos.

El nostre bisbe peregrina a Fàtima amb un grup de feligresos

Un altre fet memorable és la gran sorpresa que ens va fer el nostre bisbe al maig, quan durant la **peregrinació a Fàtima** va fer una parada a la nostra ciutat. Va ser com una força fresca que ens va donar per a les activitats que estàvem fent, sentint en primera persona que ens té presents al seu cor i a la seva oració a tots els que formem les comunitats de fora del país.

Diada de Romania. Cap al final de l'any vam celebrar la **Diada de Romania**, perquè així ens és donat, ser romanesos. I la majoria de les vegades som orgullosos de ser-ho.

ASSEGUT A LA SALA DE LA QUIMIO

Homilia d'un jesuïta català de 45 anys, Marc Vilarasau

[HOMILIA SANT JAUME (Mt 20,20-28)]

Quan el Quico es va assabentar que m'havien detectat un càncer em va dir: «Fins ara has escrit homilies, a partir d'ara tu seràs l'homilia». El Quico m'estima molt i per això diu aquestes coses. Però he de dir que sempre he mirat de «ser» l'homilia, abans, durant i després d'escriure-la. Espero mirar de ser-ho també abans, durant i després de la malaltia.

No ho entengueu malament: no és que jo «sigui» l'homilia per coherència personal amb el que predico (ni la malaltia, per ella mateixa, em donarà més coherència); el que el Quico volia dir és que la meua malaltia serà a partir d'ara el lloc des del qual l'evangeli es pot convertir en Bona Notícia de Jesús per a mi i per als altres.

Mai fas l'homilia des del límb, sempre la fas des d'un lloc determinat: el lloc on

vius, on et fas preguntes, on trobes respostes, on et relaciones amb la gent i amb Déu, és a dir, el lloc on estàs existencialment ubicat. Ara escric aquesta homilia, per primera vegada, ubicat a l'Hospital de Dia d'Oncohematologia, altrament anomenat «Sala de la Químio».

Els meus nous companys estan en silenci, alguns veuen la tele, altres dormen o llegeixen o pensen o pregunten. Jo ara escric l'homilia. La vida és ben simple a la sala de la quimio. Hi ha tanta gent malalta de càncer que no escriu homilies! Molts d'ells són l'homilia, malgrat no n'hagin escrit mai cap.

I pensar que jo havia demanat insistentment un altre lloc, jo volia la dreta o l'esquerra, al costat de Jesús, en plena acció. He vist Jesús predicant, curant els malalts, lluitant pels més febles, acollint els

pecadors, fent el bé, desfent el mal... però no l'havia vist mai a la sala de la quimio, assegut en una cadira, esperant... Sense predicar, sense fer coses, sense donar, sense curar, sense ajudar els altres, sense tirar del carro, sense salvar el món. Esperant.

Fins ara he seguit Jesús en l'activitat, ara em toca aprendre a seguir-lo en la passivitat i la paciència. De cop, travesses una porta que ni tan sols sabies que existia i entres en un lloc del que no tenies la més remota notícia. Ahir, a aquesta

mateixa hora, jo era al lloc de la humanitat agent; avui, sóc al lloc de la humanitat pacient. Ahir, Jesús era a Galilea predicant, curant, denunciant i profetitzant; avui és a Jerusalem patint i esperant. Qui hi havia ahir a la seva dreta i esquerra? Qui hi ha avui?

Em preguntes si puc beure el calze que tu has de beure? Vull respondre el mateix que va respondre l'apòstol Jaume, sabent que jo, com ell, no acabo de saber el que demano (potser si ho sàbés no ho demanaria). «Sí que puc»,

Senyor, m'atreveixo a dir-ho, perquè Tu ets la força de la meua debilitat i l'eficàcia de la meua passivitat.

«Em sento ple de fe, per això goso parlar», i escriure homilies des del lloc on les paraules no venen avalades per la força i la seducció del missatger, sinó per la consistència del missatge, com un tresor que no deixa de refulgir per molt que les gerres que el contenen siguin de terrissa.

24 de juliol de 2010
Marc Vilarasau

La ciudad de Rascanubes

«La alegría compartida, es la plenitud de la vida»

La ciudad de Rascanubes era la más moderna del mundo. Era tan moderna que ya no quedaba nada por inventar. Sólo se veían robots por la calle. Allí no quedaban médicos, ni maestros, ni bomberos, ni electricistas... Eran robots los que se dedicaban a hacer todos los trabajos. Si alguien caía enfermo, iba un robotmédico a curarle. Si tenían que comprar algo, enviaban a un robotcomprador: Los niños tenían un robot para estudiar y otro para jugar: lo que necesitaban lo tenían dentro, bueno, casi todo. Había una cosa que no tenían y todos necesitaban: la alegría. La enfermedad típica de esta ciudad era la tristeza. Los robotmédicos no sabían cómo curar/a. De tan tristes que estaban, ya no sabían reír. Así era la ciudad de Rascanubes.

Un día llegó a la ciudad un joven. Venía de un pequeño pueblo llamado Rascasuelos. Le habían enviado a la ciudad para que aprendiera de sus inventos y poder modernizar el pueblo. Pero el joven no encontraba a ninguna persona para preguntar: Estuvo todo un día recorriendo sus calles, pero todo eran robots. No vio a nadie. Ya estaba hartándose de tanto robot y de tanto invento. ¿Dónde estarían las personas de esta ciudad?

Comenzó a comprender que aquella ciudad era tan moderna, que las máqui-

nas se habían apoderado de ella, y las personas estaban dominadas por sus propios inventos.

Caminando por la calle escuchó a alguien que estaba llorando. ¡Era una persona! Fue corriendo hacia allí. Se asomó por una ventana y vio a un niño llorando. El joven comenzó a hablarle. Entró por la ventana y se pusieron a jugar: El niño empezó a sonreír; luego a reír, y al final ya eran carcajadas que se escuchaban por todo el vecindario.

Aquello tuvo un efecto mágico. Todas las personas que estaban encerradas en sus casas se asomaron por las ventanas. Hacía años que no reía un niño. Comenzaron a salir a la calle para ver aquello. Al poco

tiempo, la calle se llenó de gente venida de todas partes. Pronto la risa empezó a contagiarse.

Al poco tiempo, todos estaban riendo juntos. Nadie podía parar de reír. Toda la ciudad estuvo riendo sin parar durante una semana. La enfermedad de la tristeza desapareció por completo. La ciudad dio las gracias al joven por haberles devuelto la alegría.

Luego, muy contento y satisfecho, volvió a su querido pueblo, porque había descubierto que en Rascasuelos siempre habían tenido el mejor invento de todos: la alegría compartida.

Erase una vez..., de José Real Navarro

El regalo de la palabra... y algo más

Un joven muchacho estaba a punto de terminar la universidad. Le encantaban los coches, sobre todo los deportivos, y... hacía mucho tiempo que quería tener uno. Como sabía que su padre podía comprárselo, le dijo que era lo único que queda como premio por acabar la carrera. Cada día que pasaba esperaba ansioso una señal de su padre que le diera a entender que ya le había comprado el coche.

Finalmente, la mañana del día que supo que por fin había aprobado todo, el padre lo llamó y le dijo lo orgulloso que se sentía de tener un hijo tan bueno y lo mucho que lo amaba. El padre tenía en sus manos una hermosa caja que le tendió con una sonrisa. Curioso y decepcionado por el tamaño del regalo, el joven la abrió y encontró una Biblia con tapas de piel y su nombre grabado con letras de oro. El joven, enojado, le gritó a su padre diciendo: «¿Con todo el dinero que tienes y lo único que me das es esta Biblia!?» Y dando un portazo, se fue de casa.

Pasaron muchos años durante los cuales el joven se convirtió en un hombre de negocios con mucho éxito. Tenía una casa grande y una mujer de la que estaba muy enamorado y dos preciosas hijas. Claro, los años también pasaron para su padre, que ya era un anciano muy enfermo. Entonces, pensó en visitarlo: no le había vuelto a ver desde el día en que terminó la universidad. Pero, el mismo día que pensaba ir a verlo, recibió una llamada: su padre había muerto y él había heredado todas sus posesiones.

Tenía que ir urgentemente a la casa de su padre para arreglar todos los trámites de la herencia. Cuando llegó, empezó a buscar documentos importantes y, en uno de los cajones, encontró la biblia que hacía años su padre la había querido regalar. Con lágrimas en los ojos, la abrió y empezó a hojear sus páginas. Su padre, cuidadosamente, había subrayado una frase en Mateo 7.11: «y si vosotros siendo malos; sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, cuanto más nuestro Padre celestial dará a sus hijos aquello que pidan».

Mientras lo leía, un sobre cayó de la Biblia al suelo. Lo cogió, lo abrió y dentro encontró unas llaves de coche y la factura de un concesionario. En ella estaba escrita la fecha del día que terminó su carrera y las palabras: «TOTALMENTE PAGADO».

En la fábrica de juguetes

No es preciso hacer grandes obras. A veces un gesto sencillo, una pequeña acción vale más que mil grandes cosas que pueda uno hacer. Muchos de los santos llegaron a serlo, no por haber realizado grandiosas proezas sino por haber hecho pequeñas cosas por amor.

Es importante poner especial atención en las pequeñas cosas de cada momento, en hacerlas bien, en hacerlas con amor: las palabras que pueda decir en las visitas a las casas, las tareas que le toquen a mi patrulla, los pequeños gestos de amabilidad que pueda tener con la gente... todo, todo hecho bien, con alegría y con amor.

«Trabajaba yo en una fábrica de juguetes, cuando se nos anunció la visita del dueño de una importante cadena de jugueterías, que estaba a punto de realizar una operación bastante grande. Obviamente, apenas entró el hombre a nuestra oficina, todos nos desvivimos por atenderlo lo mejor posible, sabiendo lo importante que era esta operación para la fábrica. Había venido con su pequeño hijo de tres años, y al entrar al despacho del gerente, nos pidió que cuidásemos al niño mientras ellos hablaban.

Apenas quedamos solos, el niño empezó a llorar a los alaridos. Preocupados porque esto pudiera afectar el resultado de la negociación, nos dispusimos a hacer lo que fuera necesario para calmar al pequeño. Uno de mis compañeros salió corriendo y volvió al instante con una gran pelota de plástico y se la ofreció. Contrariamente a lo esperado, esto aumentó algunos decibeles el llanto del niño. Inmediatamente, otro desapareció rápidamente y volvió trayendo una voluminosa camioneta a pilas con control remoto, y la hizo funcionar. Nada. El llanto continuaba su rítmica melodía in crescendo. Un tercer comedido trajo una bicicleta con bocina y todo y se la ofreció, logrando tan sólo que a los alaridos agregase pataleo y manotazos descontrolados al aire. Un cuarto llamó a los cuatro payasos que hacían la promoción de los juguetes de la fábrica, los que vinieron con globos y caramelos para hacer jugar a la criatura. ¡Para qué! El niño se asustó con tanto movimiento de gente y comenzó a correr por todos lados y a gritar.

Ya estábamos todos con los nervios de punta cuando una de las chicas se levantó tranquilamente de su silla, se acercó al niño, lo alzó, le dio un beso en la mejilla y lo sentó en su regazo. Inmediatamente el niño cesó de llorar y se durmió en sus brazos».

Miguel Angel Lopez Mena

**MARE DE DÉU
DE L'ARCADA
I CENTRE
BEAT FRANCESC
CASTELLÓ**

Parroquia de Sant Pere Apòstol - Lleida